

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань освіти, науки та інновацій

03 червня 2020 року

Веде засідання Голова комітету БАБАК С.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, доброго дня! Розпочинаємо засідання Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки і інновацій.

Шановні колеги, у нас сьогодні п'ять питань і шосте – наше улюблене "Різне". Порядок денний на сьогодні наступний.

Перше – проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Друге – проект Постанови про внесення змін до додатка до Постанови Верховної Ради України Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 20-му році.

Третє – інформація про ситуацію з розслідуванням причин пожежі в Одеському коледжі економіки, права та готельно-ресторанного бізнесу.

Четверте – інформація Міністерства освіти і науки України щодо подальшого функціонування санаторних шкіл.

П'яте – інформація Міністерства освіти і науки України щодо підготовки проекту Програми Уряду України.

Шосте – "Різне".

Колеги, чи є у когось зауваження чи пропозиції до порядку денного? Якщо ні, то прошу підтримати і проголосувати. Дякую. Одноголосно.

А хто з нами на зв'язку сьогодні з наших членів комітету?

_____. Хочу сказати, що кворум є. У нас присутні 12 з 13.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Я сподіваюсь, що пан Олександр до нас теж долучиться.

Тоді, колеги, якщо не заперечуєте, давайте перейдемо до першого питання. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування (реєстраційний номер 3106). Доповідачем є Лічман Ганна Василівна, автор законопроекту. Чи є з нами пані Ганна? А дистанційно теж ні? Дякую дуже.

Тоді будемо так і рухатись. І будемо розглядати без її особистої участі. Співдоповідачем є Лис Олена Георгіївна, голова підкомітету з питань загальної середньої, інклюзивної освіти та освіти на тимчасово окупованих територіях.

Пані Олено, прошу.

ЛИС О.Г. Дякую. Доброго дня, колеги! Даний законопроект розглядався на підкомітеті загальної середньої, інклюзивної освіти та освіти на тимчасово окупованих територіях. Законопроектом пропонувалося внести зміни до статті 243 Сімейного кодексу України та в статті 77 Цивільного кодексу України, у яких запропоновано продовжити термін піклування над дітьми-сиротами і батьками, позбавленими батьківського піклування до досягнення ними 23 років у разі їх навчання в закладі професійної, професійно-технічної освіти, фахової передвищої, вищої освіти або до закінчення ними відповідних навчальних закладів.

На думку суб'єкта права законодавчої ініціативи, висловлену в пояснювальній записці до законопроекту, його прийняття забезпечить рівність у фінансовому забезпеченні дітей-сиріт, які виховуються в прийомних сім'ях і дитячих будинках сімейного типу, та тих, що знаходяться під піклуванням, та позитивно вплине на процес виховання таких дітей.

21 травня законопроект ми розглядали на підкомітеті і було проаналізовано експертні висновки Міністерства освіти і науки України, Міністерства фінансів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, комітетів Верховної Ради України з питань бюджету, з питань інтеграції України з Європейським Союзом та Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України.

У зазначених висновках висловлюються пропозиції і зауваження, і пропонується ухвалити його лише за умов врахування висловлених пропозицій. Бюджетний комітет звертає увагу на відсутність фінансово-економічного обґрунтування і витрат на реалізацію законопроекту з держбюджету. Наголошується, що на реалізацію проекту закону потрібно понад 100 мільйонів гривень, які не передбачені Законом України "Про Державний бюджет України на 20-й рік". Головне науково-експертне управління пропонує законопроект відхилити, висловлюючи багато пропозицій і зауважень, зокрема, продовження піклування до досягнення особою 23 років або до закінчення відповідних навчальних закладів не враховують концептуальних цивільно-правових засад цивільної дієздатності фізичної особи тощо.

Враховуючи викладене, підкомітет з питань загальної середньої, інклюзивної освіти та освіти на тимчасово окупованих територіях рекомендує комітету ухвалити рішення про направлення законопроекту суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання. Хочу зауважити, що автор законопроекту підтримує цю думку і погоджується з тими зауваженнями, які були висловлені експертними фахівцями.

Отже, пропоную підтримати рішення підкомітету і повернути законопроект 3106 суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пані Олена.

Колеги, чи є в когось зауваження, пропозиції чи думки з цього приводу? Тоді ставлю на голосування проект рішення комітету підтримати рішення підкомітету і відправити законопроект суб'єкту законодавчої ініціативи на доопрацювання і рішення нашого комітету надіслати до головного Комітету з питань соціальної політики та захисту прав інвалідів.

Хто за таке рішення, прошу проголосувати. Дякую. Одноголосно.

Пункт другий порядку денного. Проект Постанови про внесення змін до додатка до Постанови Верховної Ради України про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 20-му році (реєстраційний номер 3001). Доповідач – Пузійчук Андрій Вікторович, автор законопроекту. Є з нами Андрій Вікторович? Ні, дякую.

Тоді співдоповідачем – Совсун Інна Романівна, голова підкомітету з питань освіти впродовж життя та позашкільної освіти. Інна Романівна, прошу.

СОВСУН І.Р. Дякую. Ми розглядали проект постанови на підкомітеті в понеділок. Проектом постанови пропонується доповнити перелік пам'ятних дат і ювілеїв, які будуть відзначатися у 2020 році на загальнодержавному рівні, доповнити одним пунктом: "100-річчя з дня заснування Державного університету "Житомирська політехніка".

Оскільки питання щодо відзначення дат неодноразово піднімалося на цьому комітеті, є, в принципі, принципова позиція комітету слідувати всім підзаконним актам в цьому питанні. І тут дана пропозиція цілком відповідає всім встановленим нормативним вимогам, тому що 100-річчя – це дійсно та дата, яка варта відзначення.

Тому підкомітетом було прийнято рішення рекомендувати Верховній Раді ухвалити проект Постанови про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2020 році, поданий народним депутатом Пузійчуком, та прийняти його за основу та в цілому. І

комітет прийняв рішення надіслати це рішення Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики, який є головним з опрацювання цього проекту Постанови.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пані Інно.

Шановні колеги, чи є у когось доповнення до проекту рішення або зауваження?

Тоді прошу підтримати і проголосувати. Дякую. Одноголосно.

Пункт третій. Інформація про ситуацію з розслідування причин пожежі в Одеському коледжі економіки, права та готельно-ресторанного бізнесу. Сергій Валерійович, заступник голови Комітету з питань освіти, науки та інновацій, прошу, вам слово.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую, Сергію Віталійовичу. Дякую, друзі, що підтримали розгляд цього питання, тим більше, що воно у нас на контролі в комітеті.

Інформую, відповідно до мого виступу на минулому комітеті, що в четвер відбулося засідання Одеського апеляційного суду, на якому обиралася зміна міра утримання щодо Андрія Хаєцького. За рішенням суду було прийнято рішення віддати на поруки двом народним депутатам – відповідно мені та колезі з партії "За майбутнє" Анатолію Урбанському.

І коли, скажемо так, були виступи сторін і адвокатської, і сторони обвинувачення, відповідно зрозуміло, що сама справа розглядалася про інше, не про причини пожежі, а про міру утримання. Але аргументація сторони обвинувачення та ступінь занурення, вони викликали в багатьох учасників цього процесу, і в глядачів, і в представників громадськості, запитання щодо того, а до чого все ж так дійшло слідство і наскільки ми за півроку, а минуло вже, завтра буде, півроку з цієї трагічної події, наскільки слідство та відповідні органи, скажемо так, просунулися в вирішенні цього питання.

Занотую, що ми сьогодні сформулювали питання саме так про хід розслідування справи, якщо я не помиляюсь. Да, окремо треба пам'ятати, що ситуація має наслідки і інші. І перше з цих наслідків – це, я думаю, що після виступів вже представників відповідних органів теж можна буде підняти це питання, це і наслідки цієї пожежі, і з точки зору цієї будівлі, будинок Асвадурава так званий, по якому нічого зараз не зроблено, і він стоїть навіть незаконсервований.

І друге – це те, про що ми говорили неодноразово на комітеті, щодо ситуації із протипожежними заходами взагалі в системі освіти в Україні, ну, і не тільки в системі освіти, а взагалі в соціально-гуманітарній сфері. Тому про це теж можна буде

поговорити, щоб і визначитись щодо того, як ми будемо це розглядати далі на комітеті. А зараз, якщо Сергій Віталійович не заперечує, я пропоную заслухати представників відповідних органів.

Я буду по черзі, мабуть, надавати слово. Якщо є сенс надати комусь першому, то нехай колеги там мене будуть поправляти. Я проінформую, що доповідачами у нас є Олег Михайлович Пелепюк – виконуючий обов'язки заступника начальника Департаменту нагляду за додержанням законів Національною поліцією України та органами, які ведуть боротьбу з організованою та транснаціональною злочинністю Офісу Генпрокурора України; Степан Зінович Довгунь – заступник начальника Головного слідчого управління Нацполіції України; Олександр Миколайович Щербаченко – директор Департаменту забезпечення надзвичайних ситуацій Держслужби України з надзвичайних ситуацій; і Максим Миколайович Ярмистий – заступник Міністра освіти і науки України. Я відповідно до переліку, мабуть, першому пропоную до виступу Олега Михайловича Пелепюка. Дякую.

Будь ласка, колеги, хто виступає, вмикайте мікрофон.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олег Михайлович, вас не чуто. Увімкніть собі, будь ласочка, мікрофон, бо вас не чуто. У вас ввімкнений, а ми в трансляції можемо чи це...

_____. Ні, тільки він може.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тільки ви можете собі увімкнути в своїй трансляції мікрофон. Ні, очевидно, ні, а в комп'ютері, який веде трансляцію до нас від вас, увімкніть, будь ласочка, мікрофон.

КОЛЕБОШИН С.В. Давайте тоді поки... Да, є пропозиція. Поки технічні нюанси, може, передамо слово, поки Олег Михайлович визначається. А, все є? Добре.

ПЕЛЕПЮК О.М. Доброго дня, шановні народні депутати! Доброго дня, учасники засідання! Інформую вас з приводу результатів розслідування кримінальних проваджень.

Найперше, невідкладно того ж дня трагічної події було розпочато кримінальне провадження органами поліції під процесуальним керівництвом прокурорів в області. За цей період було проведено досить значний обсяг слідчих та процесуальних дій, за результатами яких чотирьом особам повідомлено про підозру: це директору коледжу,

колишньому заступнику директора, завідувачу денним відділенням та завідувачу господарством. Обрано відповідно запобіжні заходи, як було вже зазначено вами.

Зокрема в провадженні допитано близько 300 осіб. Огляди місця події декілька днів проводились, впізнання загиблих, експертизи, 65 виїмок документів, судових експертиз всього 61 проведено. За наслідками провадження встановлено збитки в розмірі 13 мільйонів гривень.

18 травня прокурором прийнято рішення про завершення розслідування і учасникам кримінального провадження було надано матеріали для ознайомлення. Після ознайомлення учасників матеріали будуть скеровані до суду. Це щодо провадження власне за пожежею.

Крім того, в територіальному управлінні ДБР в місті Миколаєві, за процесуального керівництва прокурорів прокуратури Одеської області, також розслідується кримінальне провадження щодо неналежного виконання своїх службових обов'язків службовими особами ДСНС в Одеській області. Це зокрема стосується події не тільки трагічної пожежі 4 грудня, але і тих пожеж, по яким ми піднімали зокрема питання і на минулому засіданні 5 грудня, з якими ми також ознайомилися, з рішеннями і тими всіма питаннями, які були підняті.

В даному кримінальному провадженні колишньому начальнику головного управління ДСНС в Одеській області також оголошено про підозру за статтею 367 частиною другою Кримінального кодексу України. Наразі досудове розслідування там ще триває, вживаються заходи для встановлення всіх обставин, доказів зібрання і після завершення вже буде прийматися рішення у ньому.

Крім того, органами прокуратури вживаються заходи не тільки щодо конкретного провадження, але і в цілому з метою захисту громадян і дітей в цій сфері. Зокрема, після трагічної події було звернення до Прем'єр-міністра України з листом про доцільність перегляду законодавства про адміністративну відповідальність і підняття розміру штрафів за неналежне виконання вимог. Навіть був внесений відповідний законопроект урядом, але, як мені доповіли, що він був відкликаний.

Крім того, прокурори вживають заходи щодо звернення в порядку виконання функцій представництва інтересів держави до суду з позовами, зокрема, безпосередньо від прокурорів для виконання вимог з позовами до органів державної влади та місцевого самоврядування щодо незабезпечення пожежної технічної безпеки та цивільного захисту в навчальних закладах, які створюють загрози життю та здоров'ю

дітей. І минулого року таких 55 позовів було задоволено, а у 39 справах вимоги були виконані до завершення судового засідання. Ще 37 позовів цього року вже заявлено.

Тому проводиться системна комплексна робота як щодо розслідування кримінальних проваджень, так і вжиття заходів з метою захисту як держави, так і безпеки, і життя, і здоров'я людей. Дякую. Якщо є питання...

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую, Олег Михайлович.

Колеги, я пропоную заслухати всіх, бо питання можуть бути однакові до всіх, і потім будемо до питань переходити. Тоді, якщо готовий доповісти, я надаю слово, пропоную до виступу Степану Зіновичу Довгуню, заступник начальника Головного слідчого управління Національної поліції України.

ДОВГУНЬ С.З. Добрий день! З приводу даного кримінального провадження, що стосується пожежі в коледжі, можу доповісти, що відносно 4 осіб кримінальні провадження завершено. Згідно частини другої статті 270 Кримінального кодексу України на даний час підозрювані ознайомлюються з матеріалами кримінального провадження. Після ознайомлення будуть скеровані до суду матеріали.

КОЛЕБОШИН С.В. А хто ці особи? Будь ласка, це ті, кого називав Олег Михайлович?

ДОВГУНЬ С.З. Так точно, да. Це завідувач господарством коледжу, директор коледжу, завідувач денним відділенням економіки і колишній заступник директора коледжу, який не виконував вимоги ДСНС, коли були попередні перевірки, він не усунув ряд недоліків.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, від ДСНС звинувачених немає. Це про це. Ми це питання будемо ставити пізніше. Окей. Степане Зіновичу, ви закінчили?

ДОВГУНЬ С.З. Так, більше немає, що доповнити.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую. Я надаю слово тоді Олександрю Миколайовичу Щербаченку, директору Департаменту забезпечення надзвичайних ситуацій ДСНС.

ЩЕРБАЧЕНКО О.М. Доброго дня, шановні депутати! Доброго дня, присутні! Державною службою з надзвичайних ситуацій як органу, який не є органом досудового

розслідування, не розслідуються причини. Але разом з тим Державною службою, відповідно і до указу Президента, який був з цього приводу, і доручень Прем'єра, посилено заходи щодо запобігання надзвичайних ситуацій. Зокрема, відповідно до доручення уряду нами було здійснено позапланові перевірки об'єктів соціального захисту, дошкільних закладів, гуртожитків, готелів. По результатах цих перевірок більше 2 тисяч об'єктів – було подано позовів до адміністративного суду щодо призупинки експлуатації, понад 35 тисяч груп керівників було притягнуто до відповідальності адміністративної.

Разом з тим, відповідно до Указу Президента від грудня 19-го року 948 нам було доручено вжити заходів щодо в тому числі зміни законодавства в цій сфері, розроблено нами 6 законопроектів. Всі вони вже погоджені відповідно до процедури, знаходяться в комітетах Верховної Ради або в Кабміні для подачі на Верховну Раду. Коротко ситуація така.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую. І, ну, я не знаю щодо розслідування, чи є сенс залучати зараз до доповіді Максима Миколайовича? Чи ми все ж таки, якщо є щось доповісти саме по цій ситуації, скажемо? Максиму Миколайовичу надамо слово, а потім вже в дискусії там будуть запитання.

Максим Миколайович, саме щодо розслідування, є сенс вас залучити до слова?

ЯРМИСТИЙ М.М. Доброго дня, шановні колеги народні депутати! Єдине, що можу сказати, що представники міністерства безпосередньо були з моменту трагедії на місці події і повністю сприяли тому, щоб роботи, які проводилися безпосередньо в цьому коледжі, були швидшими і надавалася всі документи, які були потрібні для проведення рятувальних робіт. Ну, і на всі запити правоохоронних органів міністерство теж надавало повне сприяння. Тільки в цьому контексті ми можемо говорити.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую, Максиме Миколайовичу.

Колеги, тоді давайте, якщо у вас є запитання, колеги – члени комітету, я маю на увазі, то, будь ласка, запитання.

ГРИШИНА Ю.М. Колеги, якщо можна, по-перше, Сергію Валерійовичу, ми дуже вдячні вам за те, що ви тримаєте руку на пульсі щодо такої занадто важливої справи, резонансної справи. Ми всі слідкуємо за подіями і ми вам дуже вдячні, що сьогодні ми

на такому рівні заслуховуємо всіх, і правоохоронні органи, всіх тих, хто причетний взагалі до розслідування цієї справи.

Колеги, у мене питання. Ось тільки що було сказано, що велика кількість керівників закладів, я наскільки почула, понад 35 тисяч керівників було притягнуто до відповідальності. До адміністративної відповідальності, я так розумію, за недотримання правил протипожежної безпеки.

І у мене виникає питання. Так, ми притягнули керівників до відповідальності, вони, можливо, понесли матеріальну відповідальність, відшкодовували і так далі. Але чи вирішуємо ми цим проблему з ситуацією з протипожежною безпекою взагалі в закладах освіти? Це питання до комітету, що нам потрібно... Ці заходи вчиняються, але потрібно нам іще з іншої точки зору працювати над вирішенням цих питань, тому що притягненням до відповідальності ми цю проблему не вирішимо. Вона як була, так і залишається. Дякую.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую. Це буде більше як на правах репліки, скажемо так. Дякую. Дякую, Юлія Миколаївна.

Якщо можна, у мене запитання до колег з прокуратури та слідчого управління. Чи є серед осіб, яким була надана підозра, там тільки 4 працівника чи колишніх працівника цього коледжу. Більше нікого не притягнуто ані з органів ДСНС, ані з інших якихось органів, тобто людей, які надавали дозволи на експлуатацію цієї будівлі. Чи правильно ми розуміємо, якщо так, то з яких це міркувань? Я не є спеціалістом в юриспруденції, але чому, скажемо так, круг підозрюваних обмежений тільки працівниками або колишніми працівниками цього коледжу?

ПЕЛЕПЮК О.М. В одному кримінальному провадженні, яке розслідують слідчі поліції, оголошено про підозру працівникам коледжу. Це директор, колишній заступник директора, завідувач відділенням та завідувач господарством. Це особи, яким орган досудового розслідування та прокурор, на підставі зібраних матеріалів та доказів, встановили і оголосили підозру, встановили їх вину в даному злочині в даному кримінальному правопорушенні.

Крім того, можливо, погано було чути, я зазначив, що територіальним управлінням ДБР у місті Миколаєві, слідчими цього територіального управління розслідується, а прокурорами, Прокуратурою Одеської області здійснюється процесуальне керівництво у кримінальному провадженні, де оголошено підозру

колишньому начальнику Головного управління ДСНС в Одеській області. Йому вручено повідомлення про підозру. І наразі слідство ще продовжується.

Якщо в першому провадженні воно вже завершене і відкрито матеріали учасником провадження, тобто 18 травня розслідування завершене. Відкрито матеріали і воно буде, після ознайомлення учасниками кримінального провадження з матеріалами, скеровано до суду. То провадження за підозрою колишнього начальника Головного управління ДСНС розслідування слідчими ДБР ще триває.

_____. Якщо можна, репліку просто. Я ні в якому разі не бажаю нічиєї крові, тут крові достатньо вже в цій ситуації було. Але мені дивно, що, скажемо так, виконавці на рівні працівників коледжу є винними, а вини, скажемо так, в ДСНС тільки колишній начальник по декількох відразу резонансних справах.

Чи розглядався ступінь провини, чи вона є взагалі в тих працівників ДСНС? Без жодних натяків на те, що це треба робити, я не знаю, я не є спеціалістом, просто це ті запитання, які ставлять люди. Бо зараз виглядає, що на амбразуру кинули простих директорів коледжів, шкіл і так далі, бо так, як воно буде, то потім всі директори шкіл скажуть: "Ну, дякуємо вам, крайніе опять мы". Отак от буде виглядати.

Чи розглядалася провини? І якщо розглядалася, чому не притягнута людина, яка надавала дозвіл на експлуатацію цієї будівлі з точки зору протипожежних заходів? Це питання – це не моє особисте питання, це те питання, яке ставлять всі фактично люди, які цікавляться цим процесом. Дякую.

ПЕЛЕПЮК О.М. Дякую за запитання. Ці обставини ще є предметом розслідування, тобто, безумовно, вони досліджувались як в цьому провадженні щодо працівників коледжу, так і в іншому провадженні.

_____. Якщо можна, я спробую задати питання, бо воно мене вже давно турбує. Шановні колеги, у мене запитання до Державної служби з надзвичайних ситуацій. Питання досить просте. Ви кажете, що ви зараз перевірили 2 тисячі навчальних закладів. У мене декілька питань одразу.

Перше. Коли була попередня, найбільш, не знаю, свіжа перевірка цього коледжу до моменту пожежі? Це перше.

Друге запитання. Чи погоджуєте ви з закладами освіти перед 1 вересня можливість чи неможливість введення в експлуатацію або експлуатацію цієї будівлі під час навчального року? І коли це відбувається?

І третє. Якщо так, то хто погоджував, власне, саме в цьому коледжі? От питання початку навчального року і безпечної експлуатації в цій будівлі, я маю на увазі саме від вашої служби. Дякую.

ЩЕРБАЧЕНКО О.М. Давайте я тоді поясню. По-перше, що ми перевіряли і перевіряємо, і перевірили більше 30 тисяч таких об'єктів, більше 2 тисяч, 2 тисячі 18 подано позовів на зупинку експлуатації будівлі. Це щодо перевірок.

Щодо коледжу конкретно, остання перевірка коледжу здійснювалася в 14-му році приписом Державної служби, розпорядчим документом, який, я хочу наголосити, є обов'язковим до виконання. Були запропоновані заходи і порушення щодо коледжу і виконання їх, встановлені чіткі терміни. Хочу також нагадати, що в 14-му році ми вручили цей припис і там були всі ці заходи, всі порушення, які спричинили таку загибель, і шляхи евакуації, і відсутність систем виявлення пожежі, реагування і все таке решта.

Тому хочу сказати, що з 14-го року, нагадати, з червня чи липня, здається, липня місяця, в державі були з метою дерегуляції певні обмеження і встановлені мораторії, які діяли майже до 18-го року з певними обмеженнями. Були роки, де повна була призупинка на діяльність державних органів щодо наглядової діяльності, в деяких роках дозволялося певні об'єкти перевіряти. Тому з 14-го року цей коледж не перевірявся. Повна можливість до перевірок з'явилася лише в 19-му році у Державної служби з надзвичайних ситуацій.

Але разом з тим я хотів би наголосити, що давайте все ж таки згадаємо, що коледж, він хоч і є суб'єктом господарювання, але він входить в систему Міністерства освіти та науки України. Чітко законодавством, а в тому числі і Кодексом цивільного захисту, визначені ті заходи, які повинно вживати міністерство щодо підконтрольних йому об'єктів в його управлінні. І там, якщо ми подивимося, я думаю, там слідчі вже всіх органів у нас запитували цю інформацію, ми давали чітко 18 цю статтю, там прописано чіткі норми, в тому числі забезпечення пожежної безпеки, розгляд, створення галузевих програм, аналіз існуючих виданих розпоряджень, приписів і все таке решта.

Тому, незважаючи на те, що був мораторій на перевірки, наш розпорядчий документ, виданий у 14-му році, здається, там 38 пунктів було до виконання, його ніхто не відміняв, але, як ми знаємо, його і не фінансували. І виконання директором цього

коледжу цих заходів, воно було під великим сумнівом, бо ми з вами розуміємо, що там навіть стояло питання, що у них були відсутні кошти для опалення, не говорячи вже про виконання всіх заходів.

Тому, я думаю, слідчі органи, які ведуть розслідування, вони поставлять крапку в цій справі і буде тоді зрозуміла діяльність всіх органів, не лише ДСНС. Бо хочу нагадати, що ДСНС спрацювало щодо реагування в межах своїх повних можливостей і статутних дій.

А щодо державного нагляду. На мою думку, з 2014 року ті обмеження, які існували, не давали в повній мірі проконтролювати цей припис. Але давайте говорити відверто, ми ж тут зібрались для того, щоб вирішити проблему, а не поставити, як ви казали, хто винуватий. Давайте говорити, що без фінансування контроль за цим приписом втрачав сенс. Втрачав сенс, тому що його можна проконтролювати і ще раз підтвердити, і роками не виконуються ці заходи. І на сьогоднішній день тому і подано зараз багато позовів на призупинку експлуатації. І ви бачили ту соціальну напругу, яка виникала щодо об'єктів навчальних дошкільних, навчальних закладів, які зараз в адміністративному суді розглядаються щодо припинення експлуатації.

І я вдячний більшості представників територій, губернаторам, які повернулись до цього питання, і місцеві депутати виділили значні кошти на підтримку саме от закладів освіти і охорони здоров'я щодо виконання протипожежних заходів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Олександр. Але у мене в зв'язку з цим є ще одне питання. В нас будуть окремі питання до Міністерства освіти і науки з цього приводу. Але все ж таки до вас.

Ви кажете, що 2014 рік, був останній припис. В приписі напевно окрім того, що зробити, були терміни ви конання. Чи перевірили ви виконання припису? І скажіть, будь ласка, якщо зараз ви подали 2018 позовів до суду. Чому не подали тоді і не зупинили тоді? І не зупинили процес, освітній процес, коли вивили, що припис не виконаний.

ЩЕРБАЧЕНКО О.М. Ще раз хочу сказати, що наш розпорядчий документ є обов'язковим до виконання. В ньому були встановлені терміни. Але перевірку виконання цих заходів ми вже здійснити не могли. Бо з липня 2014 року майже по 2019 рік діяли обмеження щодо перевірок.

КОЛЕБОШИН С.В. А ви казали, що законопроект відкликаний був урядом після того, як ця пожежа була. На якому стані зараз розробка? Ми розуміємо, що тут прогалини в законодавстві і в сфері освіти і в сфері протипожежних заходів і так далі. На якому світі зараз саме ця ситуація – щодо законопроекту, який покращив би ситуацію з протипожежними заходами?

ЩЕРБАЧЕНКО О.М. На сьогоднішній день законопроекти схвалені були урядом, подані до Верховної Ради. Але в зв'язку зі зміною Кабінету Міністрів по процедурі повернуті на повторне погодження. Зараз вони в більшості, на 90 відсотків, пройшли повторне погодження з міністерствами і новими керівниками міністерств. І деяка частина вже подана до Верховної Ради. Деяку – ми опрацьовуємо з шановними народними депутатами, які підтримують нас, в тому числі, щоб пришвидшити. Бо урядовий законопроект не так швидко проходить, як депутатський.

Тому і щодо підвищення відповідальності і щодо здійснення заходів і щодо альтернативних методів, в тому числі запровадження цивільного страхування, ми зараз працюємо з депутатами на прискорення. Але разом з тим всі наші законопроекти, які через Кабмін, вони зараз подаються повторно на Верховну Раду або подані. Просто була зміна уряду і процедурно нам повернули всі наші подані законопроекти.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую. Пане Валерію.

КОЛЮХ В.В. В мене питання до представника Державної служби надзвичайних ситуацій, до пані Любомири. Я розумію, що трагедія в Одесі призвела до ревізії стану пожежної безпеки у всіх освітніх закладах. І це призвело, на жаль, до того, що Державна служба надзвичайних ситуацій в судовому порядку забороняє експлуатацію багатьох закладів освіти, навчальних корпусів, гуртожитків і тому подібне. Я не хотів би, щоб Державна служба надзвичайних ситуацій вирішувала проблеми Міністерства освіти щодо оптимізації шкіл, особливо в сільській місцевості, шляхом їх закриття і виведення з експлуатації тому що в них немає відповідного стану пожежної безпеки.

На сьогодні це стосується не лише сільських шкіл, у яких відсутня пожежна безпека, але, наприклад, і гуртожитків. На сьогодні кричущі факти в Київській області в Переяслав-Хмельницькому університеті імені Сковороди. Закрили, в судовому порядку зняли з експлуатації два гуртожитки і людей треба виселяти на вулиці, два навчальних корпуси, які не відповідають стану пожежної безпеки.

Тому в мене комплексне питання, яке найближчим часом набуде загальнодержавної ваги, тому що ви будете закривати всі навчальні корпуси, гуртожитки, школи, особливо в сільській місцевості. Питання і до Міністерства освіти і до Державної служби з надзвичайних ситуацій.

Можливо, варто на рівні уряду запровадити Державну програму "Безпека освіти" і виділити на це державне фінансування для того, щоб забезпечити освітні заклади відповідним станом пожежної безпеки? Тому що ми цю проблему не вирішимо шляхом закриття навчальних корпусів, гуртожитків і притягнення до відповідальності відповідальних осіб, які здійснюють освітній процес.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую. По черзі. Олександр Миколайович, може, спочатку? Чи Любомира Степанівна? Давайте, Любомира Степанівна.

МАНДЗІЙ Л.С. Дякую за запитання. Я хочу наголосити на тому, що ми з вами спільно – пам'ятаєте? – відповідно до рішень, які були, внесли зміни до Постанови Кабінету Міністрів, якою передбачено порядок використання коштів освітньої субвенції. Один з пунктів з 2020 року – це протипожежні заходи, які можна здійснювати за рахунок залишків освітньої субвенції. До цього таких підстав не було для використання. В цьому році ці підстави є для того, щоб органи місцевого самоврядування, як розпорядники освітньої субвенції, могли це використовувати.

Ми маємо моніторинг з ситуації по областях, опрацьовуємо цей моніторинг, зараз здійснюємо, щодо реалізації цього права органами місцевого самоврядування. Підготую цю інформацію і передам комітету, як корелюються залишки освітньої субвенції, і які заходи органи місцевого самоврядування здійснили для приведення у відповідність безпечних умов у закладах освіти.

Що стосується програми для закладів вищої освіти і передфахової освіти, які фінансуються з державного бюджету. То, власне, в Бюджетній декларації на 2021 рік, ми подали такі пропозиції Міністерству освіти. Очікуємо на бюджетну програму.

КОЛЮХ В.В. Тобто окремо, на бюджетну програму?

МАНДЗІЙ Л.С. Так, на окрему бюджетну програму.

КОЛЮХ В.В. Я думаю, що ви розумієте, що залишків в місцевих освітніх бюджетах не так багато, щоб вирішити проблему з пожежною безпекою.

МАНДЗІЙ Л.С. Дивіться. Тут ідеться виключно про заклади освіти, які фінансуються засновниками – органами місцевого самоврядування. Ми подали на окрему бюджетну програму, що стосується закладів вищої і передфахової вищої освіти, які фінансуються Міністерством освіти і науки.

КОЛЮХ В.В. Дякую.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую. Колеги! Чи є ще запитання? Це по питанню коледжу? Ми санаторні школи ще не розглядали.

Якщо можна, тоді запитання щодо саме стану будівлі цього "будинку Асвадура" так званого. Якою є зараз ситуація із: а) консервацією; б) в подальшому його руйнуванням чи реконструкції? Там неможливо, якщо хтось бачив, там неможливо.

Бо за моєю інформацією, я спілкувався із губернатором Одеської області, головою Одеської адміністрації, точніше. Зараз ситуація не зрушила ні в який з боків, оскільки є певна така от дискомунікація між обласною владою і міністерством. Обласна влада посилається на те що будинок цей – це є майно Міністерства освіти та Національної академії наук. А я нагадаю, що там не тільки коледж був. Я зараз розкажу. Коледж там – 2870 квадратних метрів. А Фізико-хімічний інститут імені В.О. Багатського Національної академії наук – 6100 метрів. І відповідно до цього, скажемо так, статус не визначений. І Одеська обласна адміністрація не може вчиняти там якісь дії.

Яка позиція зараз міністерства? На якому світі ми з цієї точки зору? Бо посеред великого, мільйонного міста, стоїть просто аварійно небезпечна будівля, ще й майже як пам'ятка цієї трагедії фактично така от. Дякую.

ЯРМИСТИЙ М.М. Якщо дозволите? Я візьму слово.

КОЛЕБОШИН С.В. Так, будь ласка, пане Максиме.

ЯРМИСТИЙ М.М. Відносно будівлі. Під час вчинення рятувальних дій Міністерство освіти розглядало питання і надавало дозвіл на те, щоби продовжити рятування, надавало дозвіл на часткове знесення стін для того, щоби можна було продовжувати роботи. Тому станом на сьогодні будівля, звичайно, знаходиться в стані, який потребує або консервації, або реконструкції.

Що відбувалося після цих трагічних подій? Урядом в кінці 2019 року було прийнято розпорядження. Перед тим хочу сказати про те, що з 2018 року коледж, зокрема Одеський коледж економіки був переданий на фінансування з місцевого бюджету. Відповідно фінансування здійснювалося з місцевого бюджету. Тому позиція Міністерства фінансів в тому, що фінансувати з державного бюджету дійсно зазначений коледж не було змоги. У зв'язку з цим обласна державна адміністрація, оскільки цей коледж передається згідно закону в місцеву владу, необхідно було від них отримати відповідний пакет документів. Взагалі необхідно було зробити ряд організаційних заходів з боку обласної державної адміністрації для того, щоби цей коледж був переданий в комунальну власність.

Оскільки таких дій не вчинялося, аргументи були теж різні, у зв'язку з тим що немає фінансування і так далі, в кінці 2019 року урядом було прийнято відповідне розпорядження. Я просто його чітко зачитую: "Відповідні заклади освіти, а зокрема цей коледж, передані на фінансування з місцевих бюджетів обласним державним адміністраціям. Обласним державним адміністраціям передаються для тимчасового виконання окремі повноваження засновника стосовно таких закладів освіти. Зокрема, матеріально-технічне та фінансове забезпечення, забезпечення безпечних і нешкідливих умов навчання праці та побуту працівників та здобувачів освіти, а також утримання та розвиток матеріально-технічної бази на рівні достатньому для виконання відповідних умов впровадження освітньої діяльності та вимог стандартів освіти відповідного рівня". Відповідно зазначеним розпорядженням обласні державні адміністрації станом на сьогодні мають всі повноваження для того, щоби передбачати фінансування на зазначені цілі. Станом на сьогодні є у нас позиція обласної державної адміністрації, яка звертається на Кабінет Міністрів, на Прем'єра, безпосередньо на Міністерство освіти з приводу того, що їм потрібно виділити кошти для того, щоби завершити, скажемо так консервацію або щось вчинити з зазначеною будівлею.

Тому зараз є у нас офіційна позиція про те, що звідки ці кошти взяти. Ці кошти Одеська обласна державна адміністрація пропонує взяти за рахунок Фонду регіонального розвитку. Але для того, щоби вони могли отримати зазначені кошти, їм необхідно було подати теж відповідні обґрунтування і пакет документів для того, щоби це питання розглядалося Міністерством фінансів і Мінекономрозвитку. Станом на сьогодні таких дій не вчинено. Відповідно у Мінфіну і Мінекономіки немає правових підстав для того, щоби розглядати виділення зазначених коштів.

Ми неодноразово зверталися і на обласну державну адміністрацію з приводу того, щоби область вчинила ряд дій для того, щоби мати змогу фінансувати чи консервацію, чи реконструкцію зазначених приміщень. Але станом на сьогодні дії ними не вчиняються. Відповідно у зв'язку з тим, що у міністерства відсутнє фінансування і взагалі відсутні правові підстави для того, щоби вчиняти таке фінансування. То в зв'язку з тим, що у міністерства відсутній будь-який пакет документів, який би дозволив розпочати процедуру передачі цього коледжу, питання залишається не розглянутим.

Тому ми зверталися, зокрема і на Кабінет Міністрів про те, що така ситуація і потрібно в якийсь спосіб її вирішувати, в тому числі шляхом виділення коштів.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую, Максим Миколайович. Є така фраза "ламати – не будувати". Але у нас в державі і ламати – це, як ми бачимо, дуже важко.

ЯРМИСТИЙ М.М. Я хотів би ще додати, що Міністерством освіти в цьому році вперше за бюджетною програмою, відпрацювали, в цьому році за бюджетною програмою "Фонд розвитку для закладів вищої освіти" була передбачена сума для того, щоби в тому числі фінансувати протипожежні заходи. Але як ви знаєте, в зв'язку з пандемією, в зв'язку з тим, що був перегляд бюджету, зазначені кошти з відповідної бюджетної програми були зняті. І станом на сьогодні фінансування немає.

КОЛЕБОШИН С.В. Колеги, в мене, щоб в цій темі три крапки поставити, просто невеличка пропозиція. До того запропонованого проекту рішення, який є по цьому питанню, додати пункт, що Одеській обласній державній адміністрації і Міністерству освіти і науки активізувати роботу та вжити всіх необхідних заходів щодо консервації та визначення подальшої долі цієї будівлі. Бо ми розуміємо, що ми можемо казати багато. Але як казав Іван Григорович, "у семи няньок". От що відбувається.

Чи є ще запитання до учасників дискусії? Чи є репліки, ремарки щодо цього питання? Немає? Тоді, Сергій Віталійович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Іване Григоровичу?

На жаль. Дякую, колеги, що долучилися до засідання комітету.

Шановні колеги народні депутати! Є проект рішення комітету, який складається з вже з трьох пунктів. По-перше, інформацію про ситуацію з розслідуванням причин пожежі в Одеському коледжі економіки, права та готельно-ресторанного бізнесу, взяти до уваги. Рекомендувати Міністерству освіти і науки ініціювати заходи на

загальнодержавному рівні із забезпечення безпечних умов впровадження освітнього процесу для всіх його учасників.

І третім пунктом запропонований пункт Сергієм Валерійовичем. Якщо можна, ще раз його озвучте.

КОЛЕБОШИН С.В. Я так красиво сказав, що другий раз повторювати.

Одеській обласній державній адміністрації та Міністерству освіти і науки України активізувати роботу та вжити всіх необхідних заходів щодо консервації та визначення подальшої долі будинку Коледжу готельно-ресторанної справи та Інституту південних морів Національної академії наук.

КИРИЛЕНКО І.Г. До 1 вересня.

КОЛЕБОШИН С.В. Так, із термінами. Я думаю, що за три місяці можна спокійно це вирішити. І так туристський сезон в Одесі буде з сумною такою пам'яткою. Але давайте хоча б до 1 вересня визначимось. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги. Хто за те, щоб підтримати таке рішення комітету. Прошу проголосувати. Дякую. Одноголосно.

Колеги, ми переходимо до четвертого пункту порядку денного. Про стан реалізації Закону України "Про повну загальну середню освіту" в частині функціонування санаторних шкіл або санаторних шкіл-інтернатів.

Доповідачем є тимчасово виконуюча обов'язки міністра пані Любомира Мандзій. Пані Любомира, вам слово.

А вам, шановні колеги, з Головного слідчого управління і з ДСНС, ми дуже вдячні за те, що ви долучилися до нас. І бажаємо вам гарного дня. Пані Любомира, прошу.

МАНДЗІЙ Л.С. Дякую. Шановні народні депутати! Шановний пане голову! Отже, в Україні станом на 5 вересня 2019 року, у 2019-2020 навчальному році, існувало 66 санаторних шкіл з інтернатними відділеннями з контингентом в 15 тисяч 726 учнів. В тому числі в них навчалось 492 дитини-сироти та дітей, позбавлених батьківського піклування.

В нас є 11 санаторних шкіл, в яких перебувають здебільшого діти, хворі на сколіоз. В 12-ти – перебувають діти з захворюваннями серцево-судинної системи. 2 – з психоневрологічними захворюваннями. 6 – з хронічними неспецифічними

захворюваннями органів травлення. З хронічними неспецифічними захворюваннями органів дихання – 9. І 24 – з малими і неактивним фазами загасання форми туберкульозу. І 2 школи для дітей хворих на цукровий діабет.

Ви пам'ятаєте про норму Закону "Про повну загальну середню освіту", "Прикінцеві положення" цієї норми. І для того, щоб ми зрозуміли ситуацію в Україні, у нас є окремі області. Зокрема, Чернівецька, в якій нема жодної санаторної школи. В інших областях до 6-ти, від 1 до 6-ти. Територія різна. Контингент учнів цих школах різний. Ми опрацювали інформацію...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пані Любомира, вибачте, я вас переб'ю на секундочку. В мене тут одне питання. Там, здається, не тільки в Чернівецькій, а я точно знаю, що ще й в Чернігівській немає. От мені просто цікаво світоглядно. Там що, діти не хворіють?

МАНДЗІЙ Л.С. Там рішень не було засновників про створення таких шкіл. Історія кожної школи є індивідуальна, і Волинська – теж. Даруйте, будь ласка, я подивилася на пані Олену і згадала про Чернівецьку область, яку ми з'ясовували.

У нас на сьогоднішній день є отримана інформація від департаментів освіти щодо потенційно підготовлених рішень або трансформації таких закладів освіти. Управліннями освіти обласних державних адміністрацій ми провели наради спеціальні практично з кожною областю щодо визначення руху або трансформації такого закладу власне в межах кожної області. Є підготовлені відповідні рішення і потенційно визначена траєкторія трансформації. Тобто ради, вже в окремих територіях прийняті рішення, а в окремих територіях готуються до прийняття рішень щодо трансформації таких закладів у ліцеї. Ми розуміємо, що якщо це рішення буде прийняте до початку навчального року, заклад продовжує функціонувати в межах норм Закону "Про повну загальну середню освіту".

КОЛЕБОШИН С.В. Якщо можна? Любомира Степанівна, якими є типові траєкторії, які пропонуються засновниками обласними радами, зазвичай, це обласні ради, щодо трансформації? В які заклади вони пропонують їх перетворювати? І що із медичною послугою в цих школах?

МАНДЗІЙ Л.С. Дякую, пане Сергію. Дивіться, в тому випадку вся траєкторія, в двох окремих місцях, маємо такі дуже слабенькі позиції щодо трансформації цих закладів у ліцеї. Це виключно пов'язано з їхнім географічним розташуванням. У

випадку, якщо цей заклад знаходиться в сільській місцевості, він має менше спроможності стати повноцінним ліцеєм, таким, як ми передбачали відповідно до норм Закону "Про повну загальну середню освіту". Ідеться про створення на його базі академічного, в подальшому, академічного ліцею.

Таких закладів є два у Івано-Франківській області. І засновник вже говорить про те, що трансформувати заклад у такого профілю ліцей вони не будуть мати можливості. Здебільшого області і засновники вирішили трансформувати, обрати цей напрямок створення ліцеїв. Більше того, є вже навіть профільність такого ліцею, починаючи з мистецького або спортивного профілю, тоді вони залишають, і є в окремих випадках є колосальна база для того, щоб цей заклад природнім чином трансформований був, до прикладу, у мистецький або спортивний ліцей.

_____. І в такій формі вони зможуть працювати і зможуть набрати дітей?

МАНДЗІЙ Л.С. Так, вони можуть.

КАЧУРА О.А. Зараз вони не набирають. З цього року вже перші класи не набирають.

КОЛЕБОШИН С.В. Ліцей – це трохи інша форма.

МАНДЗІЙ Л.С. Так. Але вони прекрасно розуміють, що вони не наберуть перший, але вони збережуть решту весь контингент. І зможуть добрати 10 клас відповідно до можливостей цього чи іншого закладу.

_____. Тобто це буде не академічний ліцей, не профільна школа, а це буде спеціальний навчальний заклад з 1 класу? Чи що це буде?

МАНДЗІЙ Л.С. Ні-ні. Це буде в подальшому академічний ліцей, коли ми вийдемо з вами на прийняття положення про академічний ліцей. Зараз у нас в структурі...

_____. А з 1 вересня що буде?

МАНДЗІЙ Л.С. Він буде просто ліцей, без поняття академічного.

КОЛЕБОШИН С.В. Якщо вони встигнуть трансформацію. А якщо ні, то це просто санаторна школа без набраного 1 класу. Ось і все.

А от мене цікавить той аспект щодо саме медичної послуги, які, давайте будемо свідомі, частіше не надаються і не треба мене переконувати, що надаються, але я розумію, що є і певні нормальні кейси, де вони надаються. Що до цього?

МАНДЗІЙ Л.С. Ми тут в кожному випадку визначали окрему траєкторію. І розмовляли про це з директорами закладів. Потреба в медичних працівниках в закладах освіти є надзвичайно велика. Але тут тільки індивідуальний підхід. Якщо ми говоримо про місто, то тими працівниками, які були в санаторній школі, можна укомплектувати заклади загальної середньої освіти, поділитися з ними. Якщо ми говоримо про село, то трошки інший підхід до трансформації цих медичних послуг і роботи тих медичних працівників.

По місту воно просто дуже добре виходить, тому що медичними працівниками наші заклади освіти загальної і середньої не укомплектовані. І зараз ми доопрацьовуємо типові штати з МОЗом, щоб вони нам погодили наявність педагогічного працівника. А орган місцевого самоврядування готовий платити заробітну плату. Готовий платити заробітну плату медичним працівникам. Але зараз, зважаючи на медичну реформу, вони мусять мати розуміння звідки, з якого бюджету будуть платити медичним працівникам. Тому тут є вихід у містечках, у містах щодо працевлаштування медичних працівників.

КОЛЕБОШИН С.В. Дякую. До нас завітали колеги народні депутати з різних фракцій і політичних сил, які опікуються цим питанням. Я пропоную надати слово, якщо в них є бажання до виступу або поставити запитання.

Так. Пане Олександрє.

КАЧУРА О.А. Олександр Качура, фракція "Слуга народу". Фактично я сьогодні прийшов сюди, тому що мене зі всієї країни просили з'явитися на профільний Комітет освіти діти, працівники шкіл-інтернатів санаторних. Тому що вони вважають, тут може інша думка бути, що це знищення, це просто звичайне знищення всієї інфраструктури, яка була створена, без надання жодної альтернативи. Дітей викидають на вулицю фактично.

І я от хочу, Любомира Степанівна, у вас дізнатися. Ви як хочете в історію увійти? Як людина, яка знищила санаторні школи-інтернати? Чи що ви хочете взагалі після себе залишити? Я абсолютно вважаю, що це неправильний підхід. Треба визнати свої

помилки. Треба зупинити те, що ми почали. І визнати те, що це було неправильне рішення, що ми не готові до цього.

А Міністерству освіти зайнятися багатьма іншими питаннями. У нас абсолютно в усіх, в вищій освіті, в середній, в школах – дуже багато проблем. Якого чорта зараз підняли питання саме шкіл-інтернатів санаторних, в яких дітки лікуються?

От вам передали діти зі школи-інтернату міста Конотоп Сумської області. От бачите, вони таку в гуртку зробили шпаківню, от ви собі її поставите на робоче ваше місце. І коли будете далі приймати рішення і розповідати на селекторних нарадах про те, що законопроект Качури безперспективний, і ви себе не тіште надією, що його приймуть, так я вам розкажу, що зараз, після карантинних заходів, вийдуть тисячі людей на вулиці, і до вас під міністерство вони прийдуть з вимогою того, щоб ви припинили знищення санаторних шкіл-інтернатів. І ви запам'ятайте, що ви себе запишете в історію, як людина, яка їх знищила, ви не ввійдете в історію, як реформатор. Тому що це не трансформація, а це профанація і це знищення.

І я буду стояти однозначно на питанні, я буду звертатися до Президента України, я звертаюся до представників профільного комітету зараз – прийміть мій законопроект, поки не пізно. І в підтримку законопроекту цього зараз прийшло багато мажоритарників. Люди ходять по землі і вони знають, що треба робити. Може вам тут в Києві незрозуміло, що треба робити? То вам зараз депутати-мажоритарники розказують, що треба робити з цими школами-інтернатами. Не треба знищувати.

Оці діти, це їхні сльози. Вони в гуртках...

КОЛЕБОШИН С.В. Пане Олександр, я перепрошую, ми все ж таки зараз не на трибуні Верховної Ради.

КАЧУРА О.А. Не перебивайте, будь ласка!

КОЛЕБОШИН С.В. Ми в комітеті ведемо фахову дискусію.

КАЧУРА О.А. Регламент я здобуду сам. Не треба мене вчити, як говорити. Добре? Я в рамках регламенту буду говорити те, що вважаю за необхідне. Мене сюди люди попросили прийти.

КОЛЕБОШИН С.В. Просто для того, щоб дискусія була фаховою, а не просто емоційний накіп звинувачень.

КАЧУРА О.А. Це фахова дискусія.

КОЛЕБОШИН С.В. Поки що ні. Вибачте, поки що – ні.

КАЧУРА О.А. Тому що знищення відбувається санаторних шкіл-інтернатів. Фахова дискусія. Що в Києві приймають рішення, не знаючи, що відбувається на місцях. В яких ви школах-інтернатах були? Яке ви маєте право на селекторних нарадах розповідати, що закон Качури безперспективний, що не тіште себе, ми вас закриємо, не приймайте в 1 класи вже на навчання. Це абсолютно ненормально.

І тому я вас прошу зараз припинити це.

МАНДЗІЙ Л.С. Я дуже перепошую. Закон голосувала Верховна Рада.

КАЧУРА О.А. Я вам розкажу, як його голосували і в який час з'явилася в таблиці ця ганебна норма, в "Прикінцевих положеннях". Тому... Дайте завершити.

КОЛЕБОШИН С.В. Хвилину на завершення. Бо це не комітет. Це все що завгодно, але не комітет. Дякую.

КАЧУРА О.А. Я по регламенту. У вас же ж є регламент комітету. Правильно? І я по ньому буду рухатися. І тому я вас прошу виправити цю ганебну помилку, припинити зараз це знищення санаторних шкіл інтернатів, яке відбувається по всій країні. Тому що люди цього не пробачать. Тисячі дітей, які конкретно тут, от туберкульозом вони боліють, от на гуртку вони зробили, вони це не пробачать нам. Тому давайте визнавати помилки, в турборежимі наголосували, в таблицю всунули цю норму "Прикінцеве положення". Я розкажу, як це було, тому що не було цієї норми в "Прикінцевих положеннях" до того моменту поки її в таблицю вставили...

КОЛЕБОШИН С.В. Пане Олександр, не треба, наприклад, мені особисто казати, оскільки... Не треба мені казати про це.

КАЧУРА О.А. Дякую, дякую вам. Я буду стояти на цьому питанні до кінця.

КОЛЕБОШИН С.В. Добре. Дякую.

КАЧУРА О.А. Я прошу вислухати також мажоритарників, які сюди сьогодні прийшли.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я трохи, як людина, яка вела засідання робочої групи, до речі, жодного разу на цій робочій групі я не бачив вас, я доповідаю, що це не було і не з'явилося в останній момент. Я дуже вдячний, в тому числі і вашому голосу, за цей Закон "Про повну загальну середню освіту". Ви теж голосували за це...

КАЧУРА О.А. Там не було цієї норми на той момент, коли нам дали. Давайте навіть не будемо один одного, тому що це взагалі кримінальна справа...

КОЛЕБОШИН С.В. Пане Олександр, в тому то і справа...

КАЧУРА О.А. І давайте ви не будете піднімати це питання.

КОЛЕБОШИН С.В. Давайте зважувати кожне слово і кожне звинувачення, яке ви кажете. Тобто ви зараз звинувачуєте фактично Апарат Верховної Ради, що вони після того, як був проголосований законопроект внесли туди якісь зміни?

КАЧУРА О.А. Я вам сказав, що в момент, коли ми голосували і зараз теж колеги, які також голосували, вони вам скажуть, що не було в таблиці в "Прикінцевих" цих положень. І можете тисячу разів розказувати, коли ми голосували, коли нам надавали текст для ознайомлення, цього не було, і це помилка. Це однозначно...

КОЛЕБОШИН С.В. То ви перекладаєте відповідальність за свої слова на колег мажоритарників. Я вам вдячний за цю позицію.

КАЧУРА О.А. Це помилка, яку треба виправляти.

КОЛЕБОШИН С.В. Я нагадаю, що зараз у нас не розглядається законопроект пана Олександра, у нас розглядається довідка Міністерства освіти і науки України щодо стану реформування санаторних шкіл. Тому зараз ми не будемо розглядати законопроект, ми зараз слухаємо думки один одного, із всією повагою один до одного.

Я надаю слово наступному з бажаних виступити, колег мажоритарників, мабуть? Чи, Наталко, вам?

ППА Н.Р. Я теж колега мажоритарник з комітету освітнього і у мене є чотири санаторні школи в області, і я була у них, і я постійно на зв'язку.

Так я мушу сказати, я за цей Закон "Про повну загальну середню освіту" не голосувала, бо вважаю, що він не достатньо реформаторський. І сьогодні я тут на комітеті і пішла саме працювати в освіту для того, щоб знайти консенсусне рішення.

Я бачила тьму дітей, які туди приходять з липовими довідками, і я знаю, як вони їх, по скільки і де купують. Тому, коли ми говоримо, а я нагадаю це 492 дитини по всій Україні, які без батьківського піклування і все, і 15 тисяч 726 дітей по всій Україні, які взагалі знаходяться в таких школах. То давайте говорити про реформу і як покращити їх роботу, і як зробити добрий профільний академічний ліцей, де ті діти зможуть вчитися і отримати таку освіту, що вони потім нормально вступають у вищий навчальний заклад. І давайте монетизувати і надавати їм якісні медичні послуги, і відправляти їх в спеціалізовані санаторії, а не ті, які поєднують.

Тому давайте ми тут, щоб не спекулювати речами, а знайти рішення, яке буде якраз ціллю Міністерства України, щоб ці діти з санаторних шкіл, особливо діти, які позбавлені батьківського піклування, отримували добру, якісну освіту і могли з академічних ліцеїв нормально вступати у вищі навчальні заклади, і самостійно отримувати собі на життя, і ми не мусили їм голосувати закони про пільги, а щоб вони повністю себе могли утримувати. І повністю, взагалі щодо дітей, позбавлених батьківського піклування, і інтернатів – зробити нормальну реформу, де вони будуть виховуватись в сім'ї, а не в тому, що є зараз.

Також я нагадаю, що я довго працювала в Центрі для дітей з особливими потребами, це є синдром Дауна, аутизм, і я знаю безпосередньо, наскільки це непрості речі і що з ними робити, і наскільки кожна сім'я живе, і як вона шукає повної адаптації.

Тому точно давайте ми не спекулюємо і не звинувачуємо, а знаходимо рішення, бо ситуація, яка є з санаторними школами, яка з спеціалізованими інтернатами нікого не влаштовує в цій країні. І сказати, "все залишимо, так все, як є, я не побачив норму", а зараз приходиться спекулювати – це не вихід. Давайте шукати рішення так, щоб це реально було забезпечено.

І давайте подивимося, так як це найближчі сусіди її забезпечили, зокрема, Польща, яка в тому є далеко попереду. Тому давайте не звинувачувати, а шукати рішення і не казати, що хтось якийсь закон не побачив. Тому ще раз наголошую, я мажоритарниця і я постійно на зв'язку з людьми, і тут зараз у мене також директори санаторних шкіл, і вони основне питаються – як ми з цим працюємо і знаходимо рішення? Дякую.

КОЛЕБОШИН С.В. Пані Лариса Білозір депутатська фракція "За майбутнє".

БІЛОЗІР Л.М. Колеги, я представляю своїх виборців, представляю Вінниччину, у нас на Вінниччині всього лише одна така школа-інтернат, в Мурованокуриловецькому районі. І також я представляю тих 84 депутати: 50, які підписалися під законопроектом, який, я надіюся, скоро буде розглядатися на нашому комітеті, щодо того, щоб прибрати ці "Прикінцеві положення" X розділ, 8 пункт.

Я переконана, що Закон "Про повну загальну середню освіту", він був дуже вами якісно підготовлений, дуже гарний, саме в цей момент я за нього теж голосувала, але саме цей момент я пропустила. Теж я в порівняльній таблиці не побачила цей номер, в іншому випадку я б ніколи не голосувала за цей законопроект.

Що я хочу сказати. Всі мажоритарники всіх фракцій, які мають саме ці школи-інтернати, я не можу казати всі, більшість, тому що я з багатьма розмовляла, виступають проти такої, скажімо, трансформації, так її назвали "траєкторія трансформації".

Дивіться, виконати норму цього законопроекту практично неможливо в умовах санаторних шкіл. І я от хочу сказати, що я вчора розмовляла з керівником Мурованокуриловецької санаторної школи-інтернат. Каже, насправді, він говорить, що перепрофілювати видатки не вийде, оптимізувати не вийде. Ліцеї – це будуть такі ж самі видатки, їх треба перепрофілювати. На сьогоднішній день медперсонал і утримання цих шкіл, і так лежить на обласних радах, тільки йде субвенція на педагогічний персонал.

Ми розуміємо, мені тут написали зауваження, дивіться, якщо виконати вимоги закону... Наша, до речі, школа-інтернат вже п'ять разів відзивала статут. Вони ніяк не можуть, вони кажуть, в будь-якому разі вони порушують норму закону, в них ніяк не виходить фактично трансформувати в ліцей. Ви ж розумієте, ліцей – там є положення, що чотири має бути класи. Навіть, якщо вони наберуть по два класи з 10 по 11, все-одно там буде навантаження мале на вчителів, п'ять годин. Там навіть тарифна оця сітка не буде виконуватись. Фактично МОН взяв перекинув це... Ви є власником, ви маєте їх захищати, називати їх місцями там несвободи не можна. Насправді у мене в цій школи всі мають довідки, вони не липові, вони отримані кардіологами, це не "місця несвободи", тому що батьки підписали заяви на лікування і на навчання там дітей. Ми фактично унікальну базу знищуємо.

В Чернівецькій області – там сколіоз, там діти з сколіозами... Черкаській, перепошую, Черкаська – там чотири. На Полтавщині – дві, на Львівщині – чотири, на Рівненщині – дві. І там прекрасний басейн, там прекрасні умови.

У мене, наприклад, там є скеледром, радіо, телебачення. Вони знаходяться, розумієте, це такі місця, які хочуть видно чи прихватити, чи що. Це шикарний замок, куди ДФРР кошти були вкладені – 12 мільйонів гривень. Там прекрасний парк національного значення. Діти, які щасливі, їдять нормально, сплять нормально, а ви говорите про "місця несвободи". У мене є такі дані, що 40 відсотків дітей – це ті, які в складних життєвих обставинах. Навіть я особисто питалася: вона вчитель і батько пожежника, вони не можуть дитину лікувати і так годувати, як годують в цій школі.

Мало того, утримання цих дітей буде набагато дешевше, тому що, якщо перепрофілювати на ці малокомплектні, вони там ні досипати, ні лікуватися не будуть, не будуть нормально їсти, і у них вони будуть коштувати 48 тисяч гривень дитина, ми по Мурованокуриловецькому районі порахували, коли на сьогодні це 16 тисяч.

Дивіться, якщо виконати вимоги закону, на 1 вересня в таких закладах залишиться тільки 30 відсотків педпрацівників. Типових штатів профільних ліцеїв немає – це питання до міністерства – вони тільки його розробляють. Розумієте? І вже, ви ж знаєте, залишилось 10 днів, вже має в червні попередити керівник цієї санаторної школи, який там буде штатний розпис і що будуть робити там ці педагоги. Вони вже шукають собі роботу, виїжджають за кордон. І ви не забувайте, це теж робочі місця, це не тільки доля дітей, це робочі місця, це ПДФО в місцеві бюджети. Коли в Мурованокуриловецькому районі фактично у мене 180 дітей і персонал там 100 чоловік. Але це теж робочі, це теж сім'ї, це теж педагоги. Трансформувати в інклюзивні якісь речі неможливо – немає дефектологів, немає спеціалістів.

Далі. Кожен такий заклад має отримати ліцензію на право здійснення такої діяльності. Де критерії? Немає, МОН не зробив.

Матеріальна база для забезпечення якісного профільного навчання – немає. За які кошти вона створюватиметься? Я вам хочу сказати, ці обласні, от у мене, і на інших округах, я аналізувала, ті школи входять в три відсотки по ЗНО, по успішності, по матеріально-технічному забезпеченню. У них є все, вони настільки гарно фінансувалися. І цю базу медичну, руйнувати, я вважаю неправильно.

Кошти, витрачені на закупівлю медичного обладнання НУШ, я вже сказала, – кошти викинуті на вітер. Вивільнених кваліфікованих працівників не повернути до

закладу – це потенційні заробітчани закордон, вони їдуть за кордон, вже виїжджають і шукають собі роботу. Повірте, вони її знайдуть. Де ми потім таких спеціалістів знайдемо?

Батьки без підтримки держави не можуть забезпечити. Ви не забувайте, що закордоном українська сім'я – це зовсім інша сім'я. Деколи немає чим дитину ту нагодувати. Розумієте?

Ви сьогодні правильно сказали: ломать – не строить. Повірте мені, вони вже приїжджали ці школи, коли приймався цей законопроект і ця правка, їх не було, не було представників, вже вони звертались і до Президента. Зрозуміло, що Президент не міг це ветувати, тому що там було від ОПЗЖ також там по мовному питанню. Законопроект сам поганий, прекрасний, але ця правка вона погана, вона реально знищує те, що напрацьовано.

Давайте напрацюємо цю дорожню карту. Воно, як до нього не підійди, все одно порушення закону. І фактично вони вже і так думали, там можна на військовий його, на спортивний, на мистецький, ніяк не виходить. Розумієте? Тим паче, це санаторні школи-інтернат. І я просто прошу вас звернути увагу, я запрошую всіх на Вінниччину, чи на Черкащину, чи на Львівщину, що пані Наталія говорила, я, до речі, її звернення також від чотирьох директорів шкіл. Вони би і раді, немає механізму. МОН не зробило рівним рахунком нічого, щоб трансформувати.

Я вам кажу, до вересня місяця ми будемо мати, збережемо 20-30 максимум таких шкіл, немає цього механізму трансформації. Потрібно дати їм перехідний період. Можливо, так, потрібно змінювати підходи, потрібно реформувати, але в такий випадок, ми просто ламаємо те, що будувалося роками, ламаємо матеріальну базу, медичну базу. І, я ще раз нагадую, це питання всього лишдесь 700 мільйонів гривень. 700 мільйонів гривень. Створювати ліцей – це ще буде дорожче, бо це треба робити матеріально-технічну базу нову і так далі.

Я вам дякую, що ви нагадали мені про регламент. І прошу все ж таки більш ретельно вивчити це питання, ми вам готові надати безліч матеріалів з цього приводу. Можемо поїхати на базі такої школи подивитися, в яких умовах там діти живуть. Подивитися, якщо липові, давайте через суд – де липові. Видається це все лікарями і батьки заяви пишуть про те, щоб діти їх там лікувались.

Тому я вас прошу все ж таки, МОН більш серйозніше вивчити ці питання і вони мали бути підготовлені, нормативно-правової бази взагалі немає ніякої.

(?)МАНДЗІЙ Л.С. Я дуже перепрошую, даруйте, будь ласка, можна запитання? А якої бракує бази нормативно-правової?

БІЛОЗІР Л.М. Я вже говорила, не можу довести навантаження працівникам, немає взагалі тарифної сітки, немає критеріїв по ліцензуванню.

МАНДЗІЙ Л.С. Я перепрошую, а на підставі чого ви це говорите? Це перше питання.

Друге питання. Даруйте, будь ласка, тарифну сітку затверджує директор школи, встановлює. Але щодо тарифікації, то є навчальний план, який використовує школа і тарифікує своїх вчителів.

А, якщо ми говоримо про результати і якісь оцінювання, школа, про яку ви тільки що сказали, подалася на спортивний ліцей. Але менше з тим, але, колеги, ми говоримо про результати...

БІЛОЗІР Л.М. Відізваля вже статут цей, не виходить у них.

МАНДЗІЙ Л.С. Я перепрошую, даруйте, будь ласка, я не перебивала. Отже, школа, про яку ви сказали, має дуже добрі результати оцінювання. Дуже добрі результати оцінювання. Даруйте, будь ласка, при тому, що школа забезпечена, ви сказали, що є створені умови. Шість відсотків дітей, які не подолали загалом порогу...

БІЛОЗІР Л.М. *(Не чути)*

МАНДЗІЙ Л.С. 53 відсотки дітей з 15-ти навчання в класі було 15 випускників, 120-140 балів – це певно не межа і не можливості для таких умов і такої якості освіти. Даруйте, будь ласка, я сказала зразу про першу школу, яку ви назвали.

Щодо положення про ліцей. Якщо ми говоримо про академічний ліцей, так як передбачено чинною нормою Закону "Про повну загальну середню освіту", буде затверджене положення при вступі норми і запровадження академічних ліцеїв.

Якщо ми говоримо зараз про наступний навчальний рік, то жодного нормативного документу не треба для того, щоб запроваджувати і створювати ліцей в межах цієї, чи іншої школи. Ви робите статут, затверджує засновник і йдете на реєстрацію. Інших нормативних документів, яким би мали відповідати ліцеї в перехідний період... Бо ми пам'ятаємо з вами, що академічний ліцей створюється після

прийняття закону і найшвидше це 24-го року, тоді безперечно буде нове положення. Зараз немає норми і вимоги, що ліцей має бути лише з паралеллю чотири класи на паралелі. Ця норма вступає в силу лише після запровадження академічний ліцеїв з 24-го року, можливо. Даруйте, будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги. Да, Сергій Валерійович, прошу.

КОЛЕБОШИН С.В. Оскільки теж сьогодні мажоритарники згадувались, у мене на окрузі, скажемо так, півтори школи: одна – повністю, одна – наполовину на моєму окрузі, одна – на колеги. Я аналізував по Одеській області, по всіх закладах.

Дивіться, у нас є, якраз для дітей з остаточною формами туберкульозу в славнозвісному Кароліно-Бугазі санаторна школа, обласна. Вчиться 80 відсотків дітей з селища Кароліно-Бугаз та найближчих, а 20 відсотків – ще, скажемо так, в радіусі 30 кілометрів. Це що у нас спалах на 140 окрузі туберкульозу, а взагалі в області більше не хворіють?

Така ж точно історія із школою сколіозною, санаторною школою б інтернет. Така ж точно історія із школою щодо вад серцевих захворювань.

Я не кажу, що це є нормою, але принаймні в Одеській області це є нормою, що траєкторія потрапляння дітей туди вона дуже далеко від тих статутних норм, за якими створювалась ця школа. Це абсолютно реальна історія, що довідки туди, давайте будемо свідомі, досить часто купляються і ця школа по мікрорайону – просто зручно, і з харчуванням, і так далі. І про медичну послугу там теж не йдеться. Тому я готовий визнавати помилки. Якщо є помилки, я чую аргументацію пані Лариси, я готовий визнавати теж помилки, але давайте саме в дискусії ці помилки аналізувати.

І, до речі, про санаторні школи я жодного разу не чув термін "місця несвободи". Це про інтернати кажуть, це про дитячі будинки кажуть і з цим я погоджуюсь повністю.

Я маю на увазі, що це такі щекочущие душу аллегории, давайте їх не використовувати в фаховій дискусії.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Іван Григорович, прошу вам слово.

КИРИЛЕНКО І.Г. Шановні колеги, пам'ятаєте, як ми приймали цей закон? 90 відсотків у нас тут списів і емоцій стосувалось однієї статті. Пам'ятаєте, друге, що ми говорили? Що цей закон, тільки ми приймемо, ми зразу будемо працювати над його вдосконаленням. Пам'ятаєте, була така домовленість?

Коли я виступав з трибуни, я говорив, що у нас є чотири позиції, по яких ми будемо вносити поправки. Друзі, по накалу страстей, мовне питання ми тоді зняли, розумно, мудро, а зараз питання гуманності.

Питань купа: і одна сторона права, і друга сторона права. Давайте візьмемо паузу по цій статті. Ми не розібралися глибоко разом з міністерством, разом з місцевими органами самоврядування, ми не розібралися до кінця ще. Треба взяти мораторій по цій статті і розібратися набагато глибше, бо питання, я дивлюся, з точки зору гуманності.

Якби тут був депутат трьох попередніх скликань і бувший губернатор Херсонської області – Одарченко Юрій, я називаю прізвище в ефір, то він би до емоцій мого колеги добавляв би тільки фольклор, український фольклор, те, що робиться. Він просто криком кричить кожного дня дзвонить, дає трубку директорам шкіл і просить: "Зупиніться!". Десь є такі історії, як ви говорите, а десь є такі історії, як говорить колега один і другий – треба взяти паузу. Бо в залі, коли буде розглядатися декілька законопроектів на цю тему, вируватимуть такі емоції, що деякі політичні сили можуть постраждати, тільки із-за того, що тільки наполягають, хай буде отак і все.

Друзі, давайте візьмемо паузу і попросимо взяти мораторій на цю статтю, яка в "Перехідних положеннях". Це діти, це люди, це і хворі, це і люди з вадами, це наше покоління майбутнє, до якого ми відносимося. Хтось же це створював, мабуть, проблема була, а зараз ця проблема ще більше загострилась.

Ви що не знаєте, що ми займаємо перше місце в світі по туберкульозу? Вам це невідомо? Ми вже взагалі ним не займаємося. Називати гепатити, називати все інше... І потім ми вийдемо на нашу систему охорону здоров'я, де ми пишемо в пояснювальній записці, що у нас заклади медичні готові ці всі функції виконувати. Де? Дивіться, Інтернет розкривайте і подивіться, в яких умовах лікуються навіть в столичних містах, а ми говоримо за дітей з особливими вадами. Люди створювали, по крупницям це витягували, для того, щоб це якось зберегти тих, хто постраждав, а ми давайте так – одним махом.

Я пропоную, зважаючи на те, що є законопроекти, які вже внесені, і вони мають дуже гостре відчуття в суспільстві... Навіть тут пишемо 15 тисяч. Друзі, та навіть, якщо буде одна дитина викинута, як говорять колеги, викинута на вулицю, уже нам не простять цього всього, бо це з особливими вадами. Я ще раз говорю, да, трансформувати, реформувати, вдосконалювати треба. По цій статті треба брати паузу: детально вивчити, розібратись, а потім приймати якесь рішення.

Дивіться, яка дискусія – на емоціях. Це значить – допекло. Там, де допекло, не треба йти всупереч. Треба, щоб все розвивалось завдяки, а не всупереч. Ми йдемо всупереч. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, хтось хоче додати до дискусії?

_____. Сергій Віталійович, у мене до вас питання. Коли буде розглянутий, внесений мною, Білозір та іншими депутатами, законопроект? Тому що ми зверталися, сотні підписів до Дмитра Олександровича Разумкова, він вам надав відповідне розпорядження, але до сьогоднішнього дня ми не знаємо, коли буде розглянутий законопроект.

Я підтримую попереднього виступаючого, що все-таки треба схаменутися і поставити на паузу цю норму. Це правда так. Розробити концепцію.

І про довідки, те, що кажете, так у нас довідки різні купляють. І коли отримують зброю, купують. Так це треба з довідками боротись, це ж не діти винні в цьому. Треба значить тоді посилювати відповідальність за те, що довідки лікарі продають, вводити кримінальну відповідальність, а не казати про те, що в цьому винні діти, які хворіють. Тому що якась частина хворіє туберкульозом, ті, що зробили шпаківню передали, а якась частина може там просто знаходитись, тому що домовились з директором цієї санаторної школи, 30 відсотків, чи 20. Але ж ми повинні так рубати всіх із-за того, що довідки продають.

Тому я пропоную, будь ласка, якщо можливо це обговоріть сьогодні в "Різному" пункті, коли можна буде все-таки прийняти наш законопроект, щоб зняти цей накал в суспільстві. Тому що я вам кажу, що це дуже сильно вдарить і по членам комітету, по депутатам і взагалі по репутації освіти України в цілому.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Я відповім на це запитання. Приймає проекти законів Верховна Рада, а не комітет – це я вам, як народний депутат народному депутату кажу. Він стоїть в плані роботи комітетів, обов'язково буде розглянутий згідно плану роботи комітетів. Він затверджений комітетом і розглянутий обов'язково буде. Це перше.

У мене є одне маленьке зауваження до дискусії, якщо дозволите. Є лист Міністерства охорони здоров'я, яке перевірило деякі, деякі санаторні школи і по них є висновки, що вони не надають унікальних послуг в протитуберкульозних санаторіях, школах-інтернатах. Що ці послуги не є унікальними і можуть надаватись на інших

рівнях надання медичної допомоги, в тому числі у безпечних, з точки зору ризиків перехресного інфікування та інших ризиків, в амбулаторних умовах.

Про те, що туди потрапляють діти, які не мають туберкульозних захворювань, і це їх перевірка, Міністерства охорони здоров'я, то яким дітям ми робимо краще - тим, які ніколи не хворіли і виходять з туберкульозом потім з цих санаторних шкіл?

А у мене є велике питання, насправді до статистичного відомства нашого звісного, може МОН володіє цією інформацією. А скільки дітей виліковуються в цих санаторних школах? Бо вони зроблені не для перебування дітей, це не ізолятор постійний на 11 років, з 1 по 11 клас, вони мають лікуватися там.

І якщо, я зауважу, що є одна норма закону, одного з законів, я вже не пам'ятаю, точно, яка саме, я знайду, якщо потрібно хоч зараз, яка зазначає, що в санаторній школі можуть перебувати діти до оздоровлення, до моменту, коли вони, да, Сергій Валерійович підказує, що це в типовому статуті, або до кінця навчального року. То чому ж у нас тоді діти перебувають там роками? Вони заходять в санаторну школу і не виходять з неї.

То що ж ми тоді робимо, чи вони виконують свою функцію насправді лікувальну, скільки дітей ми вилікували? Я ж не проти насправді санаторних шкіл тобто, як ідеї. Якщо вони виконують свою функцію – це чудово і це фантастично. Значить, може, нам їх треба більше? Насправді, це питання, яке потрібно вирішити.

Можна внести зміни до закону – це не є проблема. Питання в тому, що ми можемо зафіксувати неефективну систему, з гарними бажаннями можемо зафіксувати справді неефективну систему і надалі. Оце питання – добре, що воно стоїть гостро. Коли стоїть питання гостро – це привід до дискусії. Коли є дискусія, ми можемо заслуховувати різні думки. Я, чесно кажучи, дуже шкодую, що ми зараз при підготовці цього питання не запросили Міністерство охорони здоров'я. От я вже півгодини про це шкодую.

Я пропонував би, це питання продовжувати обговорювати, можливо, навіть продовжити його обговорювати на наступному засіданні. Але запросити головного санітарного лікаря або когось з представників МОЗ, які справді цим моментом опікуються, і щоб ми спільно вирішили, наскільки ефективна ця система, що з нею зробити, для того, щоб вона стала ефективнішою. Якщо в ній є потреба, можливо, треба її частково зберегти, в тій чи іншій формі, а якщо немає потреби, то звісно тоді їх реформувати. Колеги, якщо не заперечуєте це і є моя пропозиція.

Пані Наталія.

ПША Н.Р. Я, насправді, маю короткі ремарки, а також питання до МОНу.

Перше. Наскільки я вникла в реформу освіти і наш закон, ми не закриваємо жодної санаторної школи, ми їх всі реформуємо. Правильно? І відповідно, вони не будуть закриті, вони будуть функціонувати, як в іншому вигляді. І ми всі розуміємо, що ми всі за нову українську школу проголосували шаленою більшістю. Значить, ми хочемо реформ, хочемо змін – це база для академічних ліцеїв, з яких учні, ті самі ж, які зараз вчаться в цих старших класах, про інші можна дискутувати, частина з них велика в них лишиться, зможуть отримати кращі знання і потім знайти краще, продовжити навчання, робоче місце. То давайте також подивимося з цієї сторони, якої добро ми робимо.

А друге. Поясніть, будь ласка, з того, що я розумію і в загальному ідея, яке бачення, перший клас зараз за ідею, за цією діючою нормою, не набирається, всі решта учні з 2 по 11 клас вчаться далі в тій школі. По 11-й вчаться в тій школі.

Далі, фактично наступна ключова реформа виходить з 2024 року, коли у нас будуть пілоти по профільній освіті. І тільки в 2027 році у нас як би повноцінно починають діяти академічні, професійні ліцеї.

Чи правильно я розумію, власне, найбільше цікавить методика і зі всіх санаторних шкіл я маю звернення, вони просто не розуміють. Все, що зрозуміло, що зараз вони не наймають перший клас, і вони далі не розуміють, як вони будуть діяти, як вони будуть реформуватись.

Насправді також вони мене питалися: то ми станемо на зразок, як Польщі школа-забудова, чи ми будемо професійними ліцеями, чи академічними? Сьогодні отримала відповідь – академічними, але може бути і інші, і що може бути як шість профілів в кожному академічному ліцеї, так і може бути, що залишиться спортивний чи мистецький за певними школами.

Власне, що робиться...? Зараз маємо 2020 1 вересня, потім – 21-й, 22-й, 23-й рік, 24-й. В чому буде відбуватися різниця і зміна? Фактично, зараз вони ще вчаться, з 2024 там буде дещо інший склад. Яке бачення, що відбувається за ідеєю? Дякую.

МАНДЗІЙ Л.С. Дякую за запитання, Я спробую дуже коротко. Я хочу наголосити, що в 18-му році було прийнято положення про санаторну школу. Положення приймалося з метою власне зміни підходів і розуміння поняття "школа" як місце, інтернатний виключно заклад, як санаторна школа.

Так, безперечно, у 18-му році теж шляхом дискусії, дуже довго готувалося це положення. І в тому положенні є чітко передбачені власне певні норми, які були погоджені в той період часу для функціонування таких шкіл.

Безперечно, зараз ми розуміємо, шляхом трансформації санаторних шкіл є перетворення цих закладів у ліцеї. Ми розуміємо також, що ліцеї – це у нас старша профільна школа. Але ми це впроваджуємо з 24-го року. До цього часу при прийнятому рішенні діти, які навчались, зможуть продовжувати навчатись в цьому ж закладі. Так, безперечно, ви можете збільшувати кількість учнів 10 класу, але ви не можете набирати 1 клас. Але ті, які навчались, зможуть продовжити навчання.

Наголошую для всіх народних депутатів, просто одне зауваження, що є термін перебування діток зарахування до санаторної школи і вони обов'язково мають бути відраховані з такого закладу освіти. І обов'язково всі роки, коли діяло положення про санаторну школу, найбільш проблемним місцем таких шкіл був змінний контингент.

Правильно сказав пан Сергій, вони зараховані і до 11 класу у нас продовжували діти перебувати виключно в такій школі. І потрапити іншій дитині до такого закладу освіти було практично неможливо, бо лише 30-20 дітей, в таких закладах є зменшена кількість учнів, могли перебувати в таких закладах.

Довідки? Довідки – ми звично знаємо про проблеми в системі не тільки освіти, а і в охороні здоров'я. Тому ми проговорили з кожним практично керівником закладу, санаторного закладу, з областями щодо такої трансформації. Ми трансформуємо їх в ліцей, залишаємо, при можливості, цей контингент, який є зараз. Це дає підставу, бо положення про санаторну школу не дає підставу залишити звичний контингент. Воно, на відміну від попередніх положень, чітко передбачає певний термін перебування – тільки півроку можна бути, перебувати, проживати в пансіоні санаторної школи. Для цього є можливість трансформації через ліцей, безперечно, без 1 класу, але із збільшенням кількості 10-11 класів.

Це те, що ми проговорювали з кожним засновником і кожним департаментом освіти, і здебільшого з керівниками таких закладів. В мене є всі листи офіційні щодо трансформації кожного закладу від обласних державних адміністрацій. І якщо ще виникають додаткові питання, то ми готові дати консультацію і щодо врегулювання таких питань.

Так, безперечно, є різні категорії дітей, які зараховані до таких закладів. Але здебільшого – це діти без вад, Іване Григоровичу, мушу наголосити, це діти, які просто

мають певні захворювання. Бо діти з особливими освітніми потребами навчаються у спеціальних школах, ми в жодному випадку не підважили системи спеціальних шкіл, вони мають бути. Ми розуміємо, наскільки у нас є різні дітки, які мають навчатися і здобувати освіту в межах своїх можливостей, у нас є передбачений такий тип закладу як спеціальні школи, де, власне, є дітки, які мають особливі освітні потреби, і їм, так би мовити, буде зручніше, комфортніше навчатися в таких умовах. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Іван Григорович, репліка, прошу.

КИРИЛЕНКО І.Г. Маленька репліка. Якщо ви звернули увагу, що я пропонував? Що таке взяти на паузу? Коли питання резонансно виходить на рівень Верховної Ради – це значить "что-то не так в королевстве Датском".

Що не так? Це директор втрачає статус? Це батьки щось хотіли, довідки купивши? Це в чому проблема?

Ви кажете, що по всіх 66 школам у вас є відповідне заключення, є рекомендації, є листи обласних державних адміністрацій і так далі. Ну розберіться у міністерстві так, щоб резонансно не виходило на Верховну Раду. Нам нема чим займатися? Депутати прийшли, точно так, як по мові, прийшли сюди і підняли, тут дах піднімався на 13 поверсі, і піднімався так, що ми зняли це питання в залі, і тоді ми отримали 321 голос. По реформаторському закону отримати стільки голосів, друзі... І міг би проголосувати "Опоблок", якби там трішки щось було по російській мові, ви це теж добре знаєте, було б 432, навіть стільки депутатів немає. Я не хочу зводити на жарт, але питання не жартівне.

Міністерство, давайте дамо час, розберіться так, щоб депутати прийшли на наступне засідання і сказали, ми знімаємо свій законопроект – оце називається вищий пілотаж роботи міністерства. Ви з нами тут делікатно говорите, а ми знаємо як ви там з директорами працюєте. Ми ж знаємо, і тиск є, і все інше, є адміністративний ресурс. І я був міністром, і я знаю, що таке тиснути, коли треба виконати. Тому мені ж не треба цю історію розказувати. Давайте дамо термін – місяць.

Сергій Віталійович, моя пропозиція. Що таке взяти на паузу? Якщо ми хочемо, щоб закон працював і було все нормально, через місяць ми приходимо разом з колегами депутатами з авторами законопроектів, приходить міністерство і говорить – а ми всі питання врегулювали. Якщо ні, тоді в залі будуть законопроекти розглядатися дуже емоційно і емоцій буде дуже багато, бо питання вразливе. І тоді будемо просити на

паузу взяти не на місяць, а на більший час. Питання все рівно повинно бути врегульовано, бо проблема така в суспільстві є. І до нас не глупі люди придумали механізм – школа-інтернат.

Друзі, ради Бога, ми ж розуміємо, за що, всі ж ми в емоціях. Ми всі в емоціях, тому я ж вам говорю, що у мене через кожні півгодини... Зараз он на зв'язку Одарченко, всі знають цього депутата і губернатора Одеської області, постійно дзвонить, що ви ж врегулюйте, бо дійсно ця проблема є. Я сказав.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, якщо ви не проти, я цілком погоджуюся з думкою Івана Григоровича і це правильна думка. Єдине що, от на моє особисте відчуття, проблема трішки, вона не зовсім в площині Міністерства освіти і науки. Хоча так, як ми ставимося жорстко до свого міністерства, це знаємо і ми, і міністерство.

Мені здається, що тут є невеличке питання в тому, що це, як ми це не любимо, як ми це називаємо в освіті, міждисциплінарна трішки річ. Це між двома, воно знаходиться на стику трьох, насправді, міністерств, це Міністерство освіти і науки, Міністерство соціальної політики і Міністерство охорони здоров'я.

Відверто, от ми бачимо зараз картину, взагалі ми роздивляємося на подібні речі, ми дивимося з точки зору освіти, бо ми комітет освіти. Ми не до кінця фахівці саме в санаторній частині і в медичній частині, що роблять ці школи, очевидно. Тому я запросив би, не відкладав би. Окей, місяць – строк на розібрання, да. Але я допоміг би комітетом... Будьте здорові, мабуть щось таке дуже розумне зараз скажу. Я просив би, напевно, наш комітет допомогти в даному випадку міністерству і зібрати і МОН представників, і Мінсоцу, і Міністерства охорони здоров'я і щоб ми справді пройшлися, як правильно каже Іван Григорович, детально розібралися в цій проблемі, але допомогли це зробити центральним органам виконавчої влади.

У нас на наступний тиждень, здається, чи на коли у нас спільне засідання планується? Давайте, ми можемо, в принципі, це схожі питання, це про "Різне", але питання недалеко одне від одного. І ми будемо збирати, і ми планували зібрати і Комітет соціальної політики, наш комітет, можемо запросити Комітет охорони здоров'я насправді і зібрати всі три міністерства.

У нас було заплановане питання взагалі по школах-інтернатах в принципі, але я пропоную тоді розділити його на дві частини, додавши туди питання санаторних шкіл. Є пропозиція: давайте ми тоді зараз рішенням комітету зафіксуємо, що ми даємо місяць

трьом міністерствам все ж таки узгоджено розібратися, але на наступний тиждень, у нас комітетський тиждень, я не бачу проблеми зібрати комітет у вівторок або середу, домовимося з іншими комітетами, щоб вони доєдналися до нас, і давайте про це серйозне поговоримо. Тоді, коли ми дійдемо міждисциплінарно, зафіксуємо чіткі проблеми, ми можемо дати чіткі доручення, на які отримаємо чіткі відповіді нарешті для того, щоб прийняти рішення.

Немає заперечень, колеги, чи є в когось ще доповнення, пропозиції?

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Принципових заперечень немає. Давайте опрацюємо це в секретаріаті комітету. Колеги...

МАНДЗІЙ С.В. *(Не чути)*

Тому є пропозиція, так само, покликати на ці наради представників обласних рад наради обласних рад. Тому що вони мають право сьогодні профінансувати на місяць-два, поки на рівні держави буде прийнято вже якесь рішення чи на рівні закону чи що, щоб цей місяць-два вони получили фінансування. Тому що якщо їх зараз закриють, поки ми там декілька...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Сергію, маленька в мене є ремарка. Дякую вам. Питання в тому, що вони фінансуються і фінансуватися будуть, бо це затверджені бюджети, там нічого у них не змінюється. І якщо навіть воно вступить в силу в тому вигляді, в якому воно зараз вступить в силу, то це буде лише набір в 1 клас, тобто там не буде змін по фінансуванню. Я не проти того, щоб запросити насправді представників з різних і директорів, може, і представників обласних рад, я не проти всього цього, нехай буде. Я по Хмельницькому з вами не погоджуюся, бо я відкрив таблицю і бачу, що в Хмельницькій області. Я розумію, що село Плужне Ізяславського району, напевно, може, і не зможе утримувати школу, але місто Хмельницький точно зможе утримувати школу.

МАНДЗІЙ С.В. Але дивіться, там є школа-інтернат...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, санаторна. Ні, у вас дві санаторні школи, одна в селі, одна в місті. Але питання не в тому. Тут їх 66, ми здатні розібратися з усіма 66 школами.

МАНДЗІЙ Л.С. Даруйте, будь ласка, пане голово, я хочу, власне, по Хмельницькій області.

МАНДЗІЙ С.В. Ми, до речі, однофамільці.

МАНДЗІЙ Л.С. Дуже приємно. Дивіться, по місту Хмельницькому є... *(Загальна дискусія)*

Шановні колеги, якщо ми говоримо про... Даруйте, будь ласка, шановний пане народний депутате. Отже, якщо ми говоримо по Хмельницькій області, є село Плужне і є місто Хмельницький. І по місту Хмельницькому є один нюанс – засновником є міська рада, а фінансується воно з обласної ради. Тому що тільки по Бюджетному кодексу передбачено, що санаторні школи фінансуються з обласних бюджетів.

Шановні колеги, прошу, хочу наголосити і нагадати, що формування мережі ліцеїв – це повноваження з 2024 року виключно обласних рад. Це було наше принципове рішення. І я дякую комітету за цю позицію, що об'єднана територіальна громада не зможемо утримувати академічних ліцеїв, а лише рівень області і міст з населенням більше 50 тисяч мешканців. Дякую, пані Інно. Тому передавати на об'єднані територіальні громади... Нам важливо зберегти майно, щоб до 2024 року воно просто не зникло, воно має залишитися виключно в засновника цих закладів. Бо в подальшому засновником академічних ліцеїв, за логікою закону, дякую за підтримку народним депутатам, залишається рівень області. Це правильно, ми тоді сформуємо правильну мережу. Дякую.

БІЛОЗІР Л.М. Можна я одну фразу, ми втрачаємо працівників, тому що штатний розпис треба довести до червня.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пані Ларисо, от ви зараз ігноруєте комітет, ми перестанемо запрошувати. Пані Ларисо, так не можна. Чудово, маєте право, але ж майте певну повагу до інших народних депутатів. Ми розуміємо, що ви з нашої фракції, але все рівно, тут же представники всіх фракцій.

Пані Інно, ви хотіли репліку. Я б хотів, щоб ми завершили розгляд цього питання.

СОВСУН І.Р. Я б хотіла, щоб народні депутати, які так активно любіють санаторні школи, дали мені чесну відповідь на питання чи віддали б вони свою дитину туди? Тому що, на моє переконання, я би зробила все можливе, аби дитина була зі мною.

І нам треба продумати систему підтримки таких сімей аби так, якщо це проблемні сім'ї, то їм треба надавати адекватну матеріальну допомогу. Так, нам потрібно з цим багато працювати і це велика кількість великих проблемних родин, і нам треба максимально їм допомагати. Але я б хотіла, щоб ми будували країну, в якій ми робили би все можливе, аби діти були з мамою і татом вдома, а не відправляли їх в санаторні школи, тому що там штатний розпис є і там вчителі окремі працюють. Вчителі – це прекрасно, вони залишаються працювати в ліцеях, нікуди вони не дінуться, але я б хотіла, щоб ми робили все можливе, аби діти були з батьками. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Саша, останню репліку, я тебе прошу.

КАЧУРА О.А. Я вам чітко відповім на це питання, що, не дай Бог, щоб у моєї дитини був туберкульоз. це раз. По-друге, аби таке сталося, от, наприклад, в тих, у яких я був санаторних школах-інтернатах, Конотопська, там діти з планшетами навчаються, там НУШ впроваджений, там ігрові зони, там купа гуртків самих різних. І я впевнений, що це краще, ніж лежати в лікарні просто, а знаходитися в такій санаторній школі-інтернаті. І дякую колегам за ваш підхід, який ви висловили. Але давайте, щоб ми це питання не заговорили, а все-таки вирішили і зайняли державницьку позицію, і позицію – для людей. Тому що я нагадаю, що ви народні депутати і ми повинні в інтересах народу України приймати будь-які рішення. Я думаю, що люди повинні вирішити, чи вони будуть з собою залишати хвору дитину і це пряме порушення буде тоді прав дитини, яка буде лікуватися. З туберкульозом ви як залишите, зі усією своєю сім'єю, з бабусяю, з усіма ви її залишите?

ГОЛОВУЮЧИЙ. В мене є магічна кнопка, яка всім вимикає мікрофони.

Шановні колеги, давайте так, ми будемо мати можливість поговорити про це персонально з кожним у залі протягом наступних декількох днів. Я все ж таки пропоную прийняти комітетом рішення і на наступному тижні зібрати, спільно запросити представників інших двох комітетів і представників трьох міністерств.

Я попрошу секретаріат зараз вже підготувати листи із запрошеннями для представників міністерств, і для того, щоб вони нам дали актуальну інформацію по стану санаторних шкіл і як з боку Міністерства освіти і науки, так і з боку Міністерства охорони здоров'я, і Міністерства соціальної політики, для того, щоб ми могли виважено прийняти рішення, подивитися на ситуацію і задати нам їм ті питання, на які ми самі

тут не можемо знайти відповідь. І тоді ми даємо, згідно пропозиції Івана Григоровича шановного, давайте дамо місяць трьом міністерствам все ж таки для того, щоб ми остаточно розібралися з цією ситуацією і прийняли рішення вже Верховною Радою. Добре? Якщо немає заперечень, прошу підтримати це рішення, колеги.

Хто – за? Дякую. Одноголосно.

З пунктом 4 розібралися.

Переходимо до 5 питання. Я прошу дуже коротко, бо ми розуміємо про що це. Це інформація Міністерства освіти і науки України щодо підготовки проекту програми уряду України.

Коротко, колеги, коротка інформація. Колеги, ми всі знаємо, що ми будемо розглядати, голосувати, скажімо, висловлювати свою позицію щодо Програми уряду, до її першої версії "1:0". І зараз пані Любомира нам коротко розкаже, як іде підготовка до версії "2:0", яку ми, сподіваємося, скоро отримаємо.

Прошу, пане Любомира.

МАНДЗІЙ Л.С. Дякую. Шановні народні депутати, пане голово. Отже, ми врахували у програмі "2:0", я тоді доповідала "1:0" з компонентами "2:0", бо ми очікували власне "2:0" побачити в уніфікованій Програмі діяльності уряду, а вийшло так, як воно вийшло. Даруйте, будь ласка, за таку "дисроботу". І в будь-якому випадку ми справді, я не знаю, якщо буде коректно, то ми дуже коротко, можуть слайди пройти, вони вам надіслані в комітет, і якщо можна, ви їх переглянете.

Ми надсилали також Міністерством освіти і науки результат. Дякую щиро вам за всі пропозиції, які ви надіслали щодо покращення програми "1:0", бо було, на правду, не дуже комфортно мені перед вами доповідати за програму "1:0", хоча ми напрацювали трішки інший проект. Тому дякую вам, хто долучився до утворення програми "2:0", ми врахували ваші думки. І я думаю, що кожен з вас отримає, так би мовити, лист-відповідь, бо тут кожен може знайти свої пропозиції, як вони трансформовані будуть в результаті роботи, будуть представлені у Програмі діяльності Кабінету Міністрів.

Ми врахували практично всі, якщо не враховано зараз у Програмі, то будуть в оперативному плані враховані виключно всі ваші побажання. Ми з вами вже більше півроку працюємо на одній хвилі і я думаю, що таким шляхом ми будемо йти далі працювати разом, спільно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пані Любомира.

Шановні колеги, є у зв'язку з цим пропозиції. Через те, щоб ми правильно працювали, ми ще не розглянули у залі першу версію програми, ми розуміємо, що друга версія готується, наші пропозиції враховані. Я прошу міністерство дати нам фідбек, як комітету, ми не будемо виносити це питання в зал, але, як фідбек, як комітету, які з наших пропозицій були враховані, які –ні і чому, і щоб ми тоді розуміли. І ми вже будемо розуміти, що після того, як ми дамо вам час доопрацювати як уряду, ми були б раді, якби ви нам вже представили тоді на комітеті нову Програму у частині освіти і науки.

МАНДЗІЙ Л.С. 26 числа ми надіслали вам відповідь із зауваженнями. Можливо, я направляю ще раз або, якщо є необхідність, то буду зараз це, так би мовити, опрацьовувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте, я думаю, що якщо ми отримаємо відповідь на комітет, цього буде цілком достатньо, ми з усіма народними депутатами швидко комунікуємо, тому у нас з цим проблем не буде.

МАНДЗІЙ Л.С. Окей. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам щиро.

Тоді ми 5 пункт, колеги, беремо до відома, комітетом. Прошу підтримати і проголосувати. Дякую. Одноголосно.

Пані Інна вийшла.

Останнє, 6-е, "Різне". Є одне питання, яке б я хотів, щоб ми зараз коротко обговорили. І для цього дам слово для інформування пані Любомирі.

Справа в тому, що сьогодні Київська міська державна адміністрація своїм рішенням відмінила ДПА у формі ЗНО. І тут є величезна, величезна проблема з точки зору законодавства. Бо законом це їм в принципі не дозволено і тут виникає питання, це відбулося буквально за там 30 хвилин до засідання нашого комітету, з'явився вже наказ. І я вважаю, що ми принаймні зараз вимушені, щонайменше, і хочемо розглянути це коротко питання. Якщо потрібно, відправимо на доопрацювання юристам взагалі, щоб вони усебічно подивилися, чи все ж таки має право місцева влада це робити чи ні, і висловили свою позицію комітету. Я не думаю, що ми це зробимо прямо зараз, але хотів би, щоб ми зараз це почали, можливо, нам потрібно буде завтра або післязавтра зібрати позачергове засідання комітету саме з цього питання. Тому що наша позиція

комітету має бути: це або порушення законів, які ми з вами приймаємо, або непорушення, або вони на це мають право.

Пані Любомира, якщо можна, коротко нас проінформуйте, будь ласка.

МАНДЗІЙ Л.С. Так, наказ керівника департаменту освіти ми побачили вже під час засідання уряду. Перед тим було рішення комісії ТЕБіНС, яке озвучив міський голова, і це стало підставою для підписання наказу керівником департаменту.

Ми ще вчора отримали певну інформацію після певних розмов щодо можливого такого варіанту. Ми маємо підготовлену свою позицію. Але ми мусимо вивчити лише ті питання, які стали підставою для підготовки видачі такого наказу департаменту освіти.

Що стосується правової позиції, то департамент освіти Київської міської державної адміністрації посилається на Положення про проведення Державної підсумкової атестації. У нас є Закон України "Про повну загальну середню освіту", він визначає, що Державна підсумкова атестація за рівнем освіти повної загальної середньої освіти відбувається у формі зовнішнього незалежного оцінювання. У Положенні про державну підсумкову атестацію, а це наказ Міністерства освіти і науки юстований, є передбачено, що у випадку надзвичайних ситуацій учні можуть бути звільнені від Державної підсумкової атестації у закладі освіти, наголошую, тут дуже обов'язково почути – у закладі освіти, рішенням центрального органу виконавчої влади у галузі освіти або органу управління освітою у разі надзвичайних ситуацій.

Колеги, 4 і 9 класи – це проведення Державної підсумкової атестації у закладі освіти. Це стало підставою для того, щоб Міністерство освіти і науки видало відповідний наказ, і звільнило випускників 4 і 9 класів від такої процедури. Але, колеги, у формі зовнішнього незалежного оцінювання Державна підсумкова атестація – це обов'язково передбачена норма Законом "Про повну загальну середню освіту".

Дивіться, я дуже просто на пальцях поясню. Дитина іде на ДПА у формі ЗНО, не здає вона його або хворіє; приходять на другу сесію, ну не складаються обставини, тоді вона у вересні приходять у свій заклад освіти і проводить там ДПА – їй дають документ про освіту. Той третій раз, якщо б дитина пішла два рази, ну не склалося їй піти, оцей третій раз – цей наказ був би легітимним. У формі ЗНО це норма пряма Закону "Про повну загальну середню освіту" або, щонайбільше, у разі надзвичайної ситуації, ми б з вами радилися і тоді б приймали рішенням уряду.

Але такий підхід – зараз реально у нас виникають сумніви щодо отримання документів про освіту випускниками цьогорічними випускниками у місті Києві. Це найбільш ризиковано, тому що ми вже подивилися на наказ і отримали, так би мовити, підстави про такі трактування.

Реально міський голова посилався, у розмові зі мною, я мала б ще мати сьогодні з ним зустріч, посилався на положення, точніше, на Постанову Кабінету Міністрів від 20 березня про надзвичайну ситуацію у місті Києві. І виходячи з Постанови Кабінету Міністрів про надзвичайну ситуацію, він вважає, що це стало підставою для розгляду комісією ТЕБіНС і видачі відповідного наказу. Але є одне "але": Постанова Кабінету Міністрів 392, якою впроваджено з 22 травня до 22 червня адаптивний карантин, вона не дозволяє відвідувати заклади освіти здобувачам освіти, окрім участі у Державній підсумковій атестації у формі зовнішнього незалежного оцінювання. І без особливостей статусу, досягнень, послаблень і всього решта. Окрім того, ви пам'ятаєте про те, що ми взяли на себе, як держава, обов'язок забезпечити, створити безпечні умови. У нас є пораховані пункти тестування, у нас є, вже четвертого числа у нас мало відбуватися надсилання засобами індивідуального захисту пунктів тестування. Тому я б дуже просила, щоб ми спільно разом з вами день-два і провели засідання, ми висловимо свою позицію, тому що не можна порушувати норму закону ніби з благородних мотивів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пані Любомира.

Романе.

ГРИЦУК Р.П. Да, я також хочу прокоментувати зі свого боку. У двох площинах лежить це питання: перше – в юридичній площині, друге – взагалі в понятійній. Ми минулого разу на комітеті піднімали це питання і я озвучував застереження, які можуть бути, тому що я розумію, що, можливо, неправильно трактували положення чи що. Але, оскільки є якась суспільна потреба і є розуміння того, що у деяких директорів та вчителів, що потрібно відмінити Державну підсумкову атестацію. Ми говорили, що є така проблематика, цю проблематику, звичайно, можна було вирішити, якби була політична воля, могли б внести зміни до постанови. Так само, у нас величезна кількість проблем, які виникли з коронавірусом, вони також не були у даному законодавстві, ми змінювали законодавство, змінювали постанову Кабінету Міністрів для того, щоб все відбувалося. Це перше, політичне.

Я попереджував з приводу того, що може бути такий парад...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Суверенітетів.

ГРИЩУК Р.П. Тут коректно сказати, да, може таке бути. І далі, можливо, за Києвом ще якісь міста, наприклад, взявши до уваги Київ, так само будуть робити. Тому що ми розуміємо, що скоро місцеві вибори, тому що, ми розуміємо, що це рішення може підтримати частина вчителів, частина батьків, частина випускників і буде суспільна підтримка на боці місцевої влади.

Звичайно, ми юридично можемо бути бездоганні. І я пропоную, що якщо все ж таки ми вирішуємо, що цей наказ не відповідає законодавству, то потрібно доводити цю справу до кінця. Тут два питання: ми або доводимо цю справу до кінця, або змінюємо так законодавство для того, щоб все ж таки цей наказ був легітимним і чітка була єдина державна позиція. Бо це дуже-дуже поганий дзвіночок, який ми зараз спостерігаємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Романе.

Іван Григорович.

КИРИЛЕНКО І.Г. *(Не чути)*

МАНДЗІЙ Л.С. Даруйте, будь ласка. Я зроблю...

_____. *(Не чути)*

КИРИЛЕНКО І.Г. 20 хвилин, ви ж чули, що сказав голова. *(Загальна дискусія)*
(Не чути)

МАНДЗІЙ Л.С. Можна? Я тільки одне хочу наголосити. Колеги, це правильно і грамотно зробив Київ – тільки орган управління освітою може прийняти рішення, або Міністерство освіти, або орган управління освітою. Мер не мав жодних повноважень, а орган управління, відповідно до Положення про Державну підсумкову атестацію, Наказ, який я сказала, Міністерства освіти юстований, там є передбачено – у випадку надзвичайної ситуації. Але там в 6 пункті цього наказу написано: виключно звільнити від ДПА у закладі освіти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ДПА у формі ЗНО відбувається не в закладі освіти, а в пунктах тестування. Це зовсім інший момент. Дивіться, це юридичне питання, я поясню, чому,

це другий момент. Надзвичайна ситуація або надзвичайний стан. Колеги, ну в нас метро працює вже, про що ми говоримо. Дитячі садочки працюють. Я не бачу в цьому проблеми, тим більше, що Міністерство охорони здоров'я забезпечило протоколами і забезпечить всіма необхідними заходами. Це буде значно безпечніше, ніж будь-яке інше непідготовлене середовище. Але питання не в цьому.

Колеги, питання трішки в іншому. Ми є органом законодавчої влади і в нас є парламентський контроль за виконанням законів. І в даному випадку, мені здається... Знов таки, я чому подумав і говорив з самого початку про те, щоб взяти паузу на день-два, щоб зараз, наприклад, в Інститут законодавства і права, скажімо, запустити і попросити терміново отримати, і попросити наше юридичне управління, для того, щоб терміново отримати позицію юридичну, чи є тут порушення закону. Бо якщо є, то ми як орган законодавчої влади повинні про це сказати і наголосити. Не можна порушувати закони, навіть коли є політична доцільність або майбутня виборча доцільність. Ну, колеги, так не можна робити, бо інакше ми скотимось в анархію. Є принаймні такий ризик.

Тому це питання для обговорення. Якщо ви не заперечуєте, давайте ми спробуємо за день-два швидко з'ясувати юридичне підґрунтя, і тоді, я все одно вважаю, що ми мусимо зреагувати якимось чином, Іван Григорович.

КИРИЛЕНКО І.Г. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну дивіться, це окреме дискусійне питання про взагалі звільнення від ДПА чи звільнення від ще чогось, бо це стовідсоткова нерівність. І при чому це, на жаль, аукнеться самим цим дітям, які його не будуть здавати, просто пізніше, а вони цього можуть не розуміти або батьки можуть не зрозуміти, неважливо.

То питання зовсім різні. Але це зовсім, я би просто розділяв ці два питання. Це зараз питання виконання законів, виконання законів органами місцевого самоврядування.

І тому, якщо ви не заперечуєте, ми дамо тоді доручення своїм службам, МОН – своїм. Я би запропонував, якщо встигнемо, завтра одразу після засідання зустрінемося комітетом для того, щоб ще раз обговорити цю позицію. Як ви вважаєте?

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це само собою. *(Загальна дискусія)*

Колеги, давайте так, є така пропозиція. Ми підемо, звісно, шляхом, який запропонував Іван Григорович, я обов'язково донесу цю інформацію, ми переговоримо, подивимось. Але є пропозиція все одно зараз з'ясувати юридичні деталі, завтра в робочому порядку в залі, під час ранкового засідання, ми переговоримо між собою. Якщо буде юридична позиція, ми вирішимо, чи ми збираємо завтра терміново комітет одразу, або в перерві або одразу після засідання. Може, в перерві зможемо. Ну з 12-ї до 12:30 все одно ж буде. Добре? Домовились, колеги? Дякую щиро.

_____. Колеги, будь ласка. Сергій Віталійович, одну хвилинку. Я хочу перше сказати, що не було такого ще жодного засідання комітету, щоб я слова не могла вставити. Щось сьогодні такі резонансні питання, в мене просто ціле засідання у мене був... Я взагалі в шоці, в общем. Дайте хвилину мого регламенту, бо я сьогодні мовчала, хоча хотіла сказати по всіх питаннях, але вже бачу, що вже недоцільно було.

Колеги, я тут з приводу цього ДПА у формі ЗНО хочу просто звернути вашу увагу, пані Любомира знає, ми з нею провели чудові вихідні на телефонному зв'язку. У нас є ще одна ситуація, про яку я хочу просто щоб ви знали. Що в нас є звернення з приводу Державної підсумкової атестації для учнів професійно-технічних закладів.

В чому там особливість проблеми? Особливість проблеми полягає в тому, що їм, для того, щоб отримати диплом кваліфікованого робітника, потрібно ще отримати другий диплом, вони отримують, про повну загальну середню освіту. В них навчальний рік закінчується 1 липня. І у зв'язку з проведення ДПА у формі ЗНО для них вони не зможуть отримати два дипломи одночасно, відповідно за цей місяць вони не будуть отримувати стипендію і не зможуть працевлаштуватися. Тому що в більшості випадків вони, як тільки отримують диплом 1 липня, вони одразу працевлаштовуються. Правильно?

Тому в даному випадку дещо складніша ситуація, тому що в нас оця ситуація є. І ми обговорювали з пані Любомирою, там, де є вихід із ситуації, будь ласка, що ви вирішили. Тому що, щоб теж не було в нас якоїсь гостроти соціальної. Тому що тут ситуація трошки...

_____. *(Не чути)*

_____. Да. И еще, да, вот как бы "недо" такое. *(Не чути)*

МАНДЗІЙ Л.С. Я дуже коротенько. Ми підготували проект Постанови Кабінету Міністрів. Відповідно до ковідівського закону ви делегували повноваження Кабінету Міністрів прийняти рішення про закінчення навчального року, і перенесли навчальний рік у закладах професійної освіти не пізніше до 31 липня. Значить, учні цих закладів отримають...

_____. А стипендії вони отримають за цей місяць?

МАНДЗІЙ Л.С. Так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, дякую вам щиро. Я вважаю, що питання вичерпане.

Колеги, я хочу зараз попросити нас всіх народних депутатів залишитись. Ми зараз закриваємо засідання комітету, воно вважається офіційно вже закритим. Я попрошу всіх колег народних депутатів залишитися тут. А всім іншим я дякую. І якщо можна, дайте нам деякий час.